

4. marts 2022

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 15. marts 2022

1) Implementering af dele af OECD-aftale om international beskatning
<i>KOM(2021)823</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet	2
2) Indførsel af en CO ₂ -grænsetilpasningsmekanisme
<i>KOM(2021)564</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet	13
3) Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2020
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	21
4) Retningslinjer for EU's budget for 2023
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	32
5) Implementering af genopretningsfaciliteten (RRF)
<i>KOM(2020)408</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	36
6) Status på Kommissionens offentlige konsultation om EU's økonomiske og finanspolitiske rammer samt retningslinjer for finanspolitikkerne i 2023
<i>KOM(2022)85</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	46
7) Opfølgning på G20-møde for finansministre og centralbankchefer 17.-18. februar 2022
<i>KOM-dokument foreligger ikke</i>
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	56

Dagsordenspunkt 1: Implementering af dele af OECD-aftale om international beskatning

KOM(2021)823

1. Resume

ECOFIN ventes 15. marts 2022 at drøfte og evt. nå til enighed om implementering af dele af den aftale om international beskatning, der blev indgået 8. oktober 2021 i OECD's Inclusive Framework. Det er uklart, om der kan opnås enighed om forslaget.

Forslaget har til formål at sikre ensartet og konsistent EU-implementering af dele af OECD-aftalens spor 2, som indebærer en global effektiv minimumsbeskatning på 15 pct. for store multinationale koncerner.

Kommissionens forslag af 22. december 2021 lægger sig tæt op ad OECD-aftalen, således at minimumsbeskatningen vil finde anvendelse på multinationale koncerner med en global omsætning på mindst 750 mio. euro. For at sikre overensstemmelse med EU-retten foreslår Kommissionen at udvide minimumsbeskatningens anvendelsesområde, således at minimumsbeskatningen også skal sikres i rent nationale koncerner med en omsætning på mindst 750 mio. euro.

Sagen blev drøftet på ECOFIN 18. januar 2022, hvor de fleste lande støttede forslaget og formandskabets ambition om hurtig vedtagelse mhp. rettidig implementering. Nogle lande udtrykte bekymring for samspillet mellem den ambitiøse tidsplan og nationale parlamentariske processer. Enkelte lande tilkendegav mere substantielle forbehold, herunder at forslagets implementering skulle afvente implementering af OECD-aftalens spor 1, som vedrører delvis omfordeling af beskatningsret til markedslande, og hvor der forsat er udeståender i OECD-arbejdet.

Det franske formandskab har senest 3. marts 2022 på baggrund af drøftelserne i Rådets tekniske arbejdsgruppe fremsat et kompromisforslag, der – som Kommissionens forslag – i vid udstrækning baserer sig på OECD-aftalens modelregler.

Regeringen støtter OECD-aftalen samt ensartet og konsistent EU-implementering heraf. Regeringen støtter det aktuelle kompromisforslag, som vurderes i tråd med OECD-aftalens regler og formål, og vurderer, at forslagets udvidede anvendelsesområde sikrer en hensigtsmæssig tilpasning til EU's indre marked. Regeringen støtter desuden det franske formandskabs ambition om hurtig vedtagelse af forslaget mhp. rettidig implementering og finder det derfor afgørende hurtigt at få løst de sidste udeståender.

2. Baggrund

Der har i flere år været politisk opmærksomhed på spørgsmålet om beskatning af den digitale økonomi. Det skyldes bl.a., at det i en årrække har været muligt for særligt nogle store digitale virksomheder fra tredjelande at betale ingen eller meget lav skat af den indkomst, de har tjent i bl.a. EU.

EU-landene blev i marts 2019 – uden udsigt til enighed om en midlertidig løsning i EU – enige om at fokusere på at finde globale løsninger i OECD.

137 af 141 medlemmer af OECD's Inclusive Framework (IF) har tilsluttet sig den aftale om international beskatning, der blev indgået den 8. oktober 2021¹. Aftalen indebærer delvis omfordeling af beskatningsret, som sikrer, at de største og mest profitable multinationale koncerner fremadrettet skal betale en del af deres skat på de markeder, hvor de har deres omsætning, samt en global standard for effektiv minimumsbeskatning af store multinationale koncerner, som er et effektivt tiltag til at bekæmpe global skatteundgåelse og skattespekulation.

OECD-aftalen har karakter af en politisk erklæring og er således ikke juridisk bindende.

Delvis omfordeling af beskatningsretten til indkomsten i de største og mest profitable globale koncerner (spor 1)

Omfordelingen af beskatningsretten indebærer, at 25 pct. af residualprofitten (dvs. profit, som overstiger 10 pct. af omsætningen) i koncerner med omsætning over 20 mia. euro beskattes på de markeder, hvor koncernerne har omsætning, i stedet for dér, hvor koncernerne er hjemmehørende (omsætningstærsklen kan evt. ændres fra 20 til 10 mia. euro pba. en evaluering efter syv år).

I praksis vil forslaget med al sandsynlighed bl.a. omfatte mange af de store digitale koncerner som fx Apple, Facebook og Google, da de er blandt verdens største og mest profitable koncerner.

Udvindingsindustrien og regulerede finansielle tjenester er undtaget omfordelingen af beskatningsret.

Aftalen indeholder også en såkaldt '*stand still and roll back*'-klausul, som indebærer, at de deltagende lande skal afvikle og ikke senere indføre digitale omsætningsskatter og andre relevante lignende tiltag.

Der pågår fortsat tekniske forhandlinger om udformningen af spor 1.

Global effektiv minimumsbeskatning på 15 pct. (spor 2)

Den globale effektive minimumsbeskatning indebærer, at indkomsten i alle store multinationale koncerner med omsætning på mindst 750 mio. euro skal beskattes op til et minimumsniveau på 15 pct.² Spor 2 har til formål at sikre, at ingen multinationale koncerner med aktivitet i bare ét af de lande, som har implementeret OECD-aftalens spor 2, kan undgå effektiv beskatning på mindst 15 pct. (dvs. den faktiske beskatning i pct. af det regnskabsmæssige resultat).

¹ Uden for aftalen står Nigeria, Kenya, Pakistan og Sri Lanka.

² De såkaldte GloBE-regler ("Global anti-Base Erosion")

Spor 2 vil derfor bidrage til at adressere den udfordring, at koncerner med væsentlige immaterielle aktiver, herunder også koncerner, der baserer sig på digitale forretningsmodeller, har særligt gode forudsætninger for at flytte aktiver til lavskatte-lande for at undgå beskatning. Aftalen vil samtidig skabe incitament for lavskatte-lande til at hæve deres selskabsskattesatser og sikre deres selskabsskattebase, hvorved den skadelige skattekonkurrence mellem landene begrænses.

Efter aftalen skal den globale standard for effektiv minimumsbeskatning på 15 pct. af indkomsten i de omfattede koncerner ske med udgangspunkt i en opgørelse af den effektive beskatning af koncernen i hvert af de lande, hvor den er etableret. Denne opgørelse sker med udgangspunkt i det regnskabsmæssige resultat for koncernens selskaber og faste driftssteder i det enkelte land. Hvis den effektive beskatning af koncernen i det enkelte land ligger under minimumsniveauet, opgøres og betales en såkaldt 'top-up'-skat mhp. at bringe den effektive beskatning op på 15 pct. 'Top-up'-skatten betales ud fra et regelsæt bestående af hhv. en primær regel og en sekundær regel.

Den primære regel, den såkaldte *Income Inclusion Rule (IIR)*, sikrer, at moderselskabets hjemland kan beskatte indkomst i et udenlandsk datterselskab i koncernen, hvis datterselskabets indkomst effektivt beskattes under det aftalte minimumsniveau på 15 pct. Det betyder, at det øverste moderselskab i en multinational koncern som udgangspunkt skal betale 'top-up'-skatten mhp. at tilvejebringe en beskatning svarende til 15 pct. af indkomsten i det lavt beskattede udenlandske datterselskab.

Hvis det øverste moderselskab er hjemmehørende i et land, der ikke har implementeret OECD-aftalens spor 2, og ejer det lavt beskattede, udenlandske selskab gennem et mellemliggende moderselskab (eller gennem en række af mellemliggende selskaber), vil 'top-up'-skatten i stedet skulle betales af det øverste mellemliggende selskab, der er hjemmehørende i et land, der har implementeret OECD-aftalens spor 2.

OECD's modelregler giver samtidig mulighed for, at et land kan indføre en såkaldt *indenlandske* 'top-up'-skat (*domestic minimum top-up tax*), som sikrer landet ret til at beskatte selskaber, som er hjemmehørende i landet. Konkret indebærer den indenlandske 'top-up'-skat, at det land, hvori det lavt beskattede datterselskab er hjemmehørende, selv kan gennemføre minimumsbeskatningen mhp. at bringe den effektive beskatning af selskabet op på mindst 15 pct. Hvis der opkræves indenlandsk 'top-up'-skat, der modsvarer en effektiv beskatning på 15 pct., betales der ikke 'top-up'-skat i moderselskabets hjemland.

Den sekundære regel, den såkaldte *Undertaxed Payments Rule (UTPR)*, anvendes, hvis den lavt beskattede indkomst (dvs. indkomst, som effektivt beskattes under 15 pct.) ikke er genstand for beskatning efter den primære regel. Det vil fx være tilfældet, hvis moderselskabet (og evt. mellemliggende selskaber) er hjemmehørende i et land, der ikke har implementeret OECD-aftalens spor 2. Reglen indebærer, at 'top-

up'-skatten – i stedet for at blive betalt af koncernens moderselskab (eller evt. mellemliggende selskaber) – vil blive betalt af et datterselskab, som er hjemmehørende i et land, der *har implementeret* OECD-aftalen.

Den sekundære regel indebærer således i sådanne tilfælde, at et datterselskabs hjemland, som *har implementeret* OECD-aftalen, kan beskatte indkomsten i et lavt beskattet datterselskab, som er hjemmehørende i et land, der *ikke har implementeret* OECD-aftalen. Den sekundære regel gør det ligeledes muligt for et datterselskabs hjemland, som *har implementeret* OECD-aftalen, at beskatte indkomst i et lavt beskattet udenlandsk moderselskab (og evt. mellemliggende selskaber), der *ikke har implementeret* OECD-aftalen.

Efter den sekundære regel kan et land, som har tilsluttet sig OECD-aftalen, og som er hjemsted for et datterselskab, gennemføre minimumsbeskatningen ved at nægte datterselskabet fradrag for ellers fradragsberettigede udgifter (fx betaling for anvendelse af patenter) eller ved på anden vis at påføre selskabet en ekstra skattebetaling svarende til den opgjorte 'top-up'-skat mhp. at tilvejebringe en beskatning, der modsvarende en effektiv beskatning på 15 pct. af indkomsten i det lavt beskattede udenlandske selskab.

Hvis fradragsnægtelse (eller anden ekstra skattebetaling) ikke er tilstrækkelig til at sikre en faktisk 'top-up'-skat, som tilvejebringer en samlet beskatning, som modsvarende en effektiv beskatning på 15 pct. af indkomsten i det lavt beskattede, udenlandske selskab, vil forskellen mellem den opgjorte 'top-up'-skat og den faktiske 'top-up'-skat overføres til de efterfølgende år og opkræves via fortsat fradragsnægtelse og/eller anden ekstra skattebetaling.

De to regler har tilsammen til formål at sikre, at alle koncerner, som har et moderselskab, et datterselskab eller et fast driftssted i bare ét af de 137 lande, som har tilsluttet sig OECD-aftalen (og som således ventes at implementere aftalens spor 2), vil skulle betale en 'top-up'-skat, der modsvarende en effektiv minimumsskat på 15 pct. i hvert af de lande, hvori koncernen er etableret, *jf. bilag 1*.

Minimumsbeskatningen omfatter ikke bl.a.

- Statslige virksomheder, internationale organisationer, non-profit organisationer, pensionskasser, visse investeringsfonde mv.
- Indkomst forbundet med rederivirksomhed mv.
- Indkomst svarende til 5 pct. af den bogførte værdi af et selskabs materielle aktiver og lønomkostninger.
- Selskaber, som er i opstartsfasen af deres internationale aktiviteter. Undtagelsen gælder i maksimalt 5 år og gælder kun selskaber, som har materielle aktiver i udlandet til en værdi af maksimalt 50 mio. euro og aktivitet i maksimalt 5 andre lande.
- Selskaber, hvis samlede indkomst er mindre end 1 mio. euro, og som er hjemmehørende i et land, hvor koncernens omsætning er mindre end 10 mio. euro.

For omfattede selskaber indebærer OECD's modelregler for spor 2 pligt til i standardiseret form at indberette en række oplysninger, herunder informationer, som er nødvendige for at opgøre den effektive beskatning samt evt. 'top-up'-skat i hvert af de lande, hvor koncernen har selskaber. For at lette de administrative byrder kan indberetningen for flere selskaber i koncernen ske via ét af koncernens selskaber i det land, hvor dette selskab er hjemmehørende. Hvis landet har indgået en aftale med andre lande, hvor koncernen har selskaber, om efterfølgende automatisk udveksling af oplysningerne, vil selskaber i disse andre lande være fritaget for indberetningspligt. Oplysningerne skal indberettes senest 15 måneder efter afslutningen af det relevante regnskabsår.

Spor 2 indeholder desuden **en regel om kildebeskatning**, den såkaldte *Subject to Tax Rule (STTR)*, som indebærer, at udviklingslande får delvis ret til at kildebeskatte visse betalinger af renter og royalties mv. til udenlandske modtagere, hvis disse betalinger ikke beskattes med mindst 9 pct. i modtagerlandet.

Iht. OECD-aftalen er ikrafttrædelsen af spor 2 planlagt at skulle ske 2023.

Kommissionen har 22. december 2021 fremsat forslag til *EU-implementering af de væsentligste elementer af OECD-aftalens spor 2*.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der kræver høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt enstemmig vedtagelse i Rådet.

3. Formål og indhold

Kommissionens forslag

Formålet med forslaget er at sikre konsistent og ensartet EU-implementering af dele af OECD-aftalens spor 2. Kommissionens forslag lægger op til, at direktivet generelt træder i kraft 1. januar 2023, herunder den primære regel, mens den sekundære regel træder i kraft 1. januar 2024. Dette notat fremhæver de mest centrale elementer i forslaget. For uddybende beskrivelse af forslaget henvises til Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 4. marts 2022.

Kommissionens forslag fokuserer på EU's implementering af spor 2's bestemmelser om en global standard effektiv minimumsbeskatning på 15 pct. STTR-reglen ventes indarbejdet i de i dag gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem de lande, som er en del af OECD-aftalen.

Kommissionens forslag baserer sig i vid udstrækning på de modelregler (herunder aftalens undtagelser), som OECD har udarbejdet i forlængelse af aftalen af 8. oktober, og som er godkendt af OECD's Inclusive Framework 14. december 2021. Modelreglerne er offentliggjort 20. december 2021.

Med Kommissions forslag vil EU-landene være juridisk forpligtede til at gennemføre minimumsbeskatningen.

Kommissionens forslag vil finde anvendelse på multinationale koncerner med en global omsætning på mindst 750 mio. euro. Kommissionen foreslår dog at udvide minimumsbeskatningens anvendelsesområde sammenlignet med OECD-aftalen.

For at sikre den fri etableringsret indebærer Kommissionens forslag således, at minimumsbeskatningen ikke kun skal sikres i multinationale koncerner med en global omsætning på mindst 750 mio. euro, men også skal sikres i *rent nationale* koncerner med en omsætning på mindst 750 mio. euro.

Kommissionen fastholder OECD-aftalens indberetningskrav, herunder at oplysninger skal indberettes senest 15 måneder efter afslutningen af det relevante regnskabsår. Kommissionen foreslår, at manglende eller fejlagtig indberetning skal sanktioneres med administrativ bødestraf.

Formandskabets kompromisforslag

Det franske formandskab har senest 3. marts 2022 fremsat et kompromisforslag.

Kompromisforslaget baserer sig – som Kommissionens forslag – i vid udstrækning på OECD-aftalens modelregler (herunder aftalens undtagelser), og fastholder Kommissionens forslag om et udvidet anvendelsesområde, således at minimumsbeskatningen udover multinationale koncerner med en global omsætning på mindst 750 mio. euro også skal sikres i *rent nationale* koncerner med en omsætning på mindst 750 mio. euro.

Med kompromisforslaget vil EU-landene – som med Kommissionens forslag - være juridisk forpligtede til at gennemføre minimumsbeskatningen.

Kompromisforslaget fastholder som Kommissionens forslag OECD-aftalens indberetningskrav, herunder at oplysninger skal indberettes senest 15 måneder efter afslutningen af det relevante regnskabsår. Iht. kompromisforslaget skal manglende eller fejlagtig indberetning udløse effektive, proportionale og afskrækkende sanktioner, som fastlægges nationalt, og ikke en harmoniseret administrativ bødestraf som foreslået af Kommissionen.

4. Europa-Parlamentets holdning

Forslaget kræver høring af Europa-Parlamentet i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 115. Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Fælles EU-implementering af OECD-aftalens spor 2 om en global minimumsbeskatning bidrager til hensigtsmæssige tilpasninger til EU's indre marked og ensartet gennemførelse af reglerne i EU. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget om EU-implementering af OECD-aftalens spor 2 om en global standard for effektiv minimumsbeskatning indeholder bl.a. bestemmelser om afgrænsning af omfattede koncerner, opgørelse af disse koncerners effektive beskatning og gennemførelse af minimumsbeskatning, som vil kræve ændring af dansk ret.

Det bemærkes, at EU-harmoniserede administrative bøder ikke er forenelige med gældende dansk ret.

For en uddybende beskrivelse af forslaget lovgivningsmæssige konsekvenser henvises til Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 4. marts 2022.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget om EU-implementering af OECD-aftalens spor 2 om en global minimumsbeskatning og implementeringen heraf i dansk ret vil medføre betydelige statsfinansielle konsekvenser i form af et væsentligt merprovenu i størrelsesordenen 2,5 mia. kr. årligt. Det bemærkes, at forslaget om delvis omfordeling af beskatningsret til markedslande (OECD-aftalens spor 1) indebærer betydelige statsfinansielle konsekvenser i form af et væsentligt mindreprovenu. Samlet set vurderes OECD-aftalen med betydelig usikkerhed at indebære et mindre årligt merprovenu, *jf. tabel 1*.

Tabel 1

Provenuvirkninger af OECD-aftalen om international beskatning

Spor 1	Aftalen ved ikrafttrædelse	Aftalen efter 7 år
Omsætningstærskel for, hvornår koncerner omfattes	>20 mia. EUR	>10 mia. EUR
Profit, der omfattes af omfordeling af beskatningsret (% af omsætning)	>10 pct.	>10 pct.
Grad af omfordeling	25 pct.	25 pct.
Antal omfattede koncerner globalt	ca. 100	ca. 200
Spor 1's virkning på dansk provenu	ca. -1,9 mia. kr.	ca. -2,2 mia. kr.
Spor 2		
Omsætningstærskel for, hvornår koncerner omfattes	>0,750 mia. EUR	>0,750 mia. EUR
Minimumsskattesats	15 pct.	15 pct.
Spor 2's virkning på dansk provenu	ca. 2,5 mia. kr.	ca. 2,5 mia. kr.
Samlet provenuvirkning for Danmark	ca. 0,6 mia. kr.	ca. 0,3 mia. kr.

Anm.: *Aftalen indebærer, at anvendelsesområdet udvides, hvis en evaluering efter syv år efter ikrafttrædelse viser, at implementeringen har været succesfuld. Provenuvirkningen er angivet i varigt niveau.

Kilde: OECD delegation samt Skatteministeriets egne beregninger.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget om EU-implementering af OECD-aftalens spor 2 om en global standard for effektiv minimumsbeskatning og implementeringen heraf i dansk ret vil medføre positive samfundsøkonomiske konsekvenser, da forslaget medvirker til at mindske grænseoverskridende skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget om EU-implementering af OECD-aftalens spor 2 om en global minimumsbeskatning og implementeringen heraf i dansk ret vil på den ene side medføre administrative byrder for erhvervslivet i form af pligten til at indberette en række oplysninger til skattemyndighederne.

På den anden side skaber forslaget stabilitet og vished om internationale skatteregler, ligesom en bund under den effektive selskabsbeskatning sikrer mere lige konkurrencevilkår for danske koncerner, i det omfang udenlandske koncerner efter gældende regler effektivt beskattes lempeligere.

8. Høring

For høringssvar henvises til Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 4. marts 2022.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Samtlige EU-lande, som deltager i OECD's Inclusive Framework, har tilsluttet sig OECD-aftalen af 8. oktober 2021.

EU-landene drøftede sagen på ECOFIN 18. januar 2022, hvor de fleste lande støttede forslaget og formandskabets ambition om hurtig vedtagelse mhp. rettidig implementering.

Nogle EU-lande udtrykte bekymring for samspillet mellem den ambitiøse tidsplan og nationale parlamentariske processer.

Enkelte lande tilkendegav mere substantielle forbehold. En mindre gruppe lande har fremhævet, at forslagens implementering bør afvente implementering af OECD-aftalens spor 1, som vedrører delvis omfordeling af beskatningsret til markedslande, og hvor der fortsat er udeståender i OECD-arbejdet. En mindre gruppe lande har ligeledes udtrykt skepsis over forslagens udvidede anvendelsesområde, hvor Kommissionen støttet af en større gruppe lande vurderer, at det udvidede anvendelsesområde udgør en nødvendig tilpasning til EU's indre marked.

Et enkelt EU-land har arbejdet for, at implementeringen af forslagens primære regel gøres frivillig. Kommissionen – støttet af en lang række EU-lande – vurderer, at frivillighed fsva. implementeringen af forslagens primære regel er i strid med forslagens formål og principperne for EU's indre marked og den fri etableringsret.

Samtidig er der blandt EU-landene enighed om, at manglende eller fejlagtig indberetning skal sanktioneres effektivt, proportionalt og afskrækkende, men ikke udløse administrativ bødestraf.

10. Generel dansk holdning

Regeringen arbejder generelt for at sikre, at alle virksomheder, digitale såvel som ikke-digitale, betaler deres skat og bidrager til fællesskabet.

Regeringen har arbejdet for at øge ambitionsniveauet i det internationale arbejde mod brugen af skattely og skattespekulation, herunder i OECD-forhandlingerne.

Derfor er regeringen særligt positiv over for OECD-aftalens spor 2, der har til formål at lægge en effektiv global bund under selskabsskatten, idet alle større multinationale koncerner med aktivitet i bare ét af de lande, der implementer aftalen, vil blive omfattet af minimumsbeskatningen på 15 pct. Regeringen vurderer, at det er et afgørende tiltag til at bekæmpe skatteundgåelse og til at stoppe skadelig skattekonkurrence.

Regeringen er ligeledes positiv overfor, at de allerstørste og mest profitable globale koncerner, herunder også en række store digitale selskaber, fremadrettet skal betale en del af deres skat dér, hvor de har deres aktivitet.

Regeringen støtter en juridisk bindende, konsistent og ensartet EU-implementering af OECD-aftalens spor 2 om effektiv minimumsbeskatning, herunder støtter regeringen det aktuelle kompromisforslag, som vurderes i tråd med OECD-aftalens regler og formål, og vurderer, at forslagets udvidede anvendelsesområde sikrer en hensigtsmæssig tilpasning til EU's indre marked.

Regeringen støtter det franske formandskabs ambition om hurtig vedtagelse af forslaget og arbejder derfor målrettet for hurtigt at få løst de tekniske udeståender mhp. at sikre rettidig implementering i overensstemmelse med OECD-aftalen.

Regeringen støtter kompromisforslaget, som indebærer, at selskaber, som forsømmer deres indberetningspligt, sanktioneres effektivt, proportionalt og afskrækkende.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Forslaget til EU-implementering af dele af OECD-aftalen spor 2 er forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering 13. januar 2022 forud for ECOFIN 18. januar 2022. Der henvises til samlenotat om forslaget oversendt til Folketingets Europaudvalg 7. januar 2022 samt til samlenotat om status for OECD-arbejdet med beskatning af den digitale økonomi oversendt til Folketingets Europaudvalg 3. marts 2021 forud for ECOFIN 16. marts 2021.

Bilag 1: 'Top-up'-beskatning af lavbeskattede selskaber og faste driftssteder

Minimumsbeskatningen sikres gennem to regler, jf. figur 1.

- **Den primære regel**, den såkaldte *Income Inclusion Rule (IIR)*, sikrer, at moderselskabets hjemland kan beskatte indkomst i et udenlandsk datterselskab, hvis datterselskabets indkomst effektivt beskattes under minimumsniveauet på 15 pct. Det betyder, at moderselskabet skal betale en 'top-up'-skat mhp. at tilvejebringe en beskatning på 15 pct. af indkomsten i det lavt beskattede, udenlandske datterselskab.

Eksempel (A): Ved en effektiv beskatning på fx 5 pct. af datterselskabets indkomst i et land, der *ikke* har implementeret OECD-aftalen, vil et moderselskab i et land, der *har* implementeret OECD-aftalen, skulle betale 'top-up'-skat svarende til 10 pct. af datterselskabets indkomst, således at datterselskabets indkomst samlet set beskattes op til 15 pct.

- **Den sekundære regel**, den såkaldte *Undertaxed Payments Rule (UTPR)*, indebærer, at 'top-up'-skatten – i stedet for at blive betalt af koncernens moderselskab – vil blive betalt af et datterselskab og gennemføres ved at nægte datterselskabet fradrag for ellers fradragsberettigede udgifter eller ved på anden vis at påføre selskabet en ekstra skattebetaling svarende til den opgjorte 'top-up'-skat.
Reglen anvendes i tilfælde, hvor den lavt beskattede indkomst ikke er genstand for beskatning efter den primære regel og omfatter tilfælde, hvor
 - ✓ et andet datterselskab i koncernen beskattes under minimumsniveauet.
 - ✓ moderselskabet beskattes under minimumsniveauet.

Eksempel hvor et datterselskab i koncernen beskattes under minimumsniveauet (B):

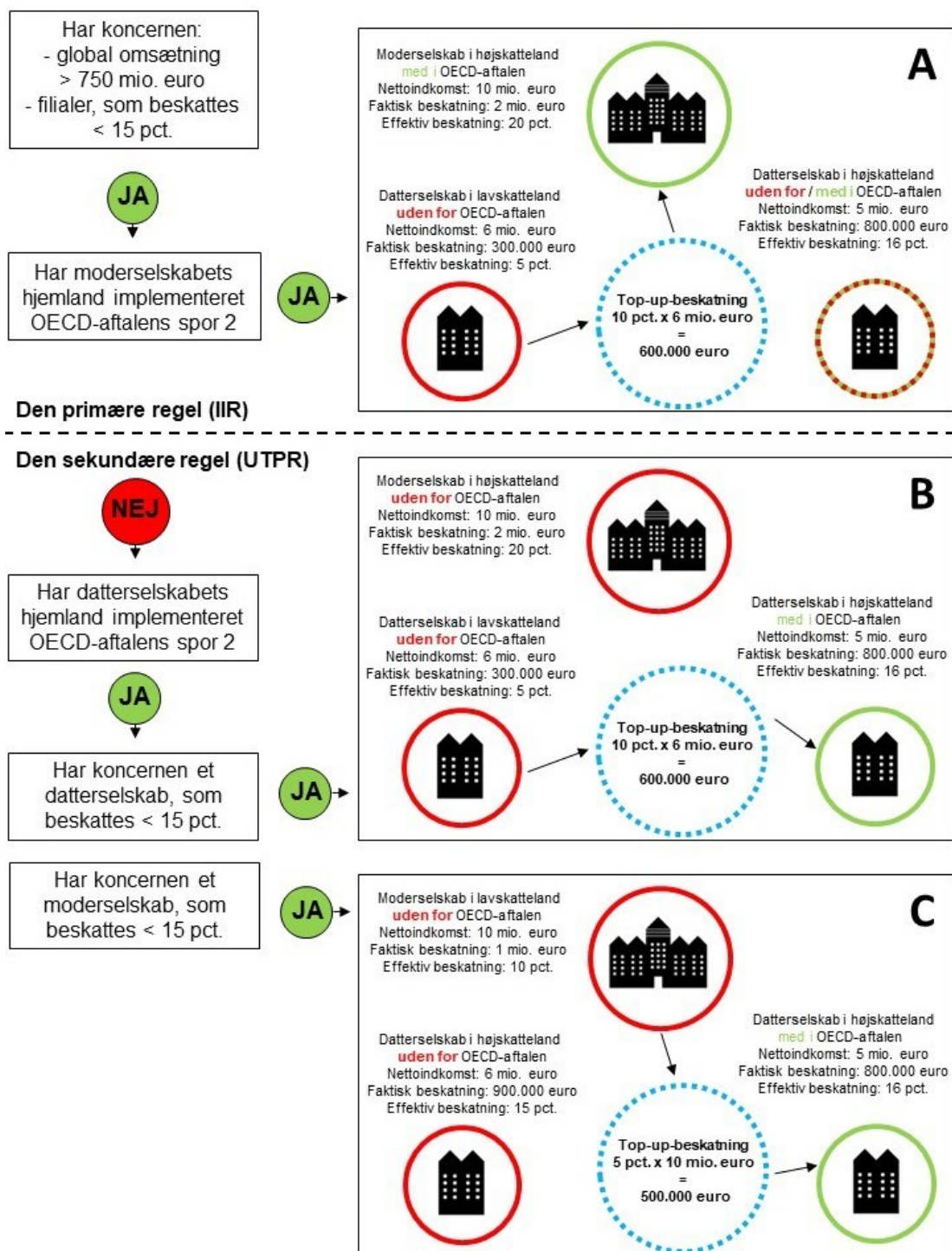
Ved en effektiv beskatning på fx 5 pct. af datterselskab A's indkomst i et land, der ikke har implementeret OECD-aftalen, vil et datterselskab B i et land, der har implementeret OECD-aftalen, skulle betale 'top-up'-skat svarende til 10 pct. af datterselskabs A's indkomst, således at datterselskabs A's indkomst samlet set beskattes op til 15 pct.

Eksempel hvor moderselskabet i koncernen beskattes under minimumsniveauet (C):

Ved en effektiv beskatning på fx 5 pct. af moderselskabets indkomst i et land, der ikke har implementeret OECD-aftalen, vil datterselskabet i et land, der har implementeret OECD-aftalen, skulle betale 'top-up'-skat svarende til 10 pct. af moderselskabets indkomst, således at moderselskabets indkomst samlet set beskattes op til 15 pct.

Figur 1

'Top-up' beskattning efter den primære og sekundære regel

Anm.: Bla statslige virksomheder, internationale organisationer, non-profit organisationer, pensionskasser og visse investeringsfonde – ligesom indkomst ved rederivirksomhed, indkomst svarende til 5 pct. af selskabers materielle aktiver og lønomkostninger og indkomst i visse koncerner, der er i en opstartsfasen – er undtaget minimumsbeskattningen.

Kilde: OECD og Kommissionen.

Dagsordenspunkt 2: Indførsel af en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme

KOM(2021)564

1. Resume

Det franske formandskab lægger op til, at ECOFIN den 15. marts 2022 skal opnå generel indstilling på Kommissionens forslag til forordning om indførsel af en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme (Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM)).

Kommissionens forslag er en del af 'Fit for 55'-pakken, som har til formål at udmønte EU's 2030-klimamål om 55 pct. reduktion i CO₂-udledninger frem mod 2030. Med forslaget etableres en mekanisme i forbindelse med import af visse varer fra lande uden for EU, som har til hensigt at mindske risikoen for drivhuslækage – udflytning af CO₂-intensiv produktion - i takt med, at EU's klimamål opjusteres.

Mekanismen indebærer, at en importør skal betale en pris på drivhusgasudledningerne, der bidrører fra produktionen uden for EU. Prisen vil afspejle den kvotepris, som virksomheder pålægges i EU's kvotehandelsystem. Mekanismen foreslås indført gradvist frem mod 2036. Parallelt foreslås gratiskvoter for omfattede sektorer i EU udfaset.

Forslaget vurderes at medføre statsfinansielle, samfundsøkonomiske, erhvervs- og lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark. Det er Kommissionens vurdering, at forslaget har positive klimamæssige konsekvenser samt positive konsekvenser for miljøbeskyttelsesniveauet i EU.

Det franske formandskab har den 16. februar 2022 fremsat forslag til et kompromis. Formandskabets kompromis afviger fra Kommissionens forslag ved, foruden at indeholde en række præciseringer af forslaget, at præsentere en alternativ kompetencefordeling mellem medlemslande og Kommissionen samt ved at fremsætte forslag om en bagatelgrænse, hvorunder CBAM ikke er gældende.

Regeringen er generelt positiv og konstruktiv over for indførslen af en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme. Regeringen mener, at forslaget bør vedtages i en form, der på den ene side understøtter den ambitiøse grønne omstilling, og på den anden side tager højde for de potentielle økonomiske konsekvenser for danske virksomheder. Det er samtidigt helt centralt for regeringen, at mekanismen indrettes i overensstemmelse med formålet om at bidrage til klimaindsatsen, reducere CO₂-lækage og er i overensstemmelse med WTO's regelsæt.

2. Baggrund

Europa-Kommissionen har den 14. juli 2021 fremsat et forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om forordning om indførelsen af en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme (EU) nr. 2021/0214 (KOM(2021)564). Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) artikel 192 (1) og behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Forslaget er fremsat som en del af Europa-Kommissionens 'Fit for 55'-pakke, der skal bidrage til at realisere EU's klimamål for 2030 på mindst 55 pct. reduktioner i

forhold til 1990-niveauet som fastlagt i den europæiske klimalov (forordning (EU) 2021/1119).

Der er andre forslag i 'Fit for 55'-pakken, der er tæt forbundet med forslaget, herunder særligt Kommissionens forslag om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og forordning (EU) 2015/757 (KOM (2021) 551). Der henvises til grund- og nærhedsnotat om kvotehandelssystemet oversendt til Folketingets Europaudvalg den 9. september 2021 for en nærmere redegørelse herom.

For nærværende præsenteres de mest centrale elementer i Kommissionens forslag om forordning om indførelsen af en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme. Der henvises i øvrigt til Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 1. oktober 2021.

3. Formål og indhold

Kommissionen vurderer, at EU's opjusterede 2030-klimamål kan øge risikoen for drivhusgaslækage og mindske de globale effekter af EU's klimainsats, hvis lande uden for EU ikke hæver egne klimaambitioner.

Kommissionens forslag

Med Kommissionens forslag af den 14. juli 2021 etableres en mekanisme i forbindelse med import af visse varer fra lande uden for EU. Mekanismen indebærer, at en importør skal betale en pris på CO₂-udledningerne, der hidrører fra produktionen, med henblik på at tilskynde til at reducere CO₂-udledningerne i lande uden for EU. Forslaget betyder således, at varer produceret i EU og importerede varer inden for de omfattede sektorer betaler den samme pris for deres CO₂-indhold.

Forslaget har overordnet til formål at adressere risikoen for drivhusgaslækage - det vil sige udflytning af CO₂-intensiv produktion fra EU til tredjelande med en mindre ambitiøs klimapolitik - samt at give producenter i tredjelandene et økonomisk incitament til at omstille til en mere klimavenlig produktion med henblik på at reducere drivhusgasemissionerne globalt som led i EU's indsats for de globale klimamål i Parisaftalen.

Med forslaget vil importører af varer til EU skulle købe certifikater svarende til de faktiske CO₂-udledninger, som er indlejret i varen. Importører skal købe certifikater, som udstedes af medlemsstaterne, og returnere dem i forhold til udledningen fra importerede produkter. Et certifikat repræsenterer et ton CO₂ udledt i forbindelse med varens produktion. Prisen på certifikatet afspejler den kvotepris, som virksomheder pålægges i EU's kvotehandelssystem (ETS). Der udstedes ikke som i EU's kvotehandelssystem et begrænset antal CBAM-certifikater.

Mekanismen vil finde anvendelse på direkte CO₂-udledninger under produktionsprocessen for de omfattede varer. Der lægges op til, at de varer, der omfattes i forslaget, er jern, stål, aluminium, cement, gødning og – med visse begrænsninger – elektricitet. Disse sektorer har en høj risiko for drivhusgaslækage og store CO₂-emissioner.

Forordningen vil i udgangspunktet finde anvendelse på import fra alle lande uden for EU med undtagelse af varer fra tredjelande, som er omfattet af EU's kvotehandelssystem eller har et kvotehandelssystem, der er knyttet til EU's kvotehandelssystem gennem en aftale med EU.

Forslaget lægger op til en indførelse af mekanismen i tre perioder. Perioden fra 2023 til 2025 vil være en overgangsperiode, hvor der indsamles data på de importerede varer uden finansiell justering. Kommissionen vil, på baggrund af data indsamlet i perioden, evaluere mekanismen med henblik på udvidelse af mekanismens varegrupper og eventuelt også omfatte indirekte emissioner. I perioden mellem 2026 og 2035 vil der ske en gradvis indfasning af mekanismen. Efter 2036 vil mekanismen være fuldt indfasat.

Kommissionen har ligeledes i december 2021 fremsat forslag om, at provenuet fra CBAM tilgår EU's budget. Der henvises til grund- og nærhedsnotat herom oversendt den 9. februar 2022.

Oprettelse af kompetent myndighed

Det foreslås at oprette en kompetent myndighed i alle medlemsstater, som skal administrere CBAM. De kompetente myndigheder er blandt andet forpligtet til at oprette et nationalt register, der indeholder oplysninger om den registrerede importør, herunder detaljer om CBAM-certifikater, står for køb og salg af CBAM-certifikater mv. Oplysninger om den registrerede importør, operatøren og tredjelandsinstallationer, vil blive gjort tilgængeligt i en database under Kommissionen.

Kommissionen vil bistå de kompetente myndigheder og koordinere deres aktiviteter samt fungere som central administrator. Dette indebærer, at der oprettes en transaktionslog, som Kommissionen vil anvende til at foretage risikobaseret kontrol af transaktioner i relation til CBAM-certifikater, der er registreret i de nationale registre.

Sanktioner

Sanktionen ved manglende overlevering af korrekt antal CBAM-certifikater svarer til sanktionerne i EU's kvotehandelssystem, hvorefter der skal bødepålægges 100 EUR pr. certifikat. Medlemsstaterne er endvidere bemyndiget til at anvende administrative eller strafferetlige sanktioner for manglende overholdelse af forordningen i overensstemmelse med national lovgivning.

Kommissionens beføjelser

Kommissionen bemyndiges til at vedtage en række gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter med henblik på senere tilpasning og detaljeret gennemførelse af forordningen. Retsakterne er vigtige for den videre implementering af forslaget, da de autoriserer Kommissionen til at revidere ikke-væsentlige dele af lovgivningen. Disse retsakter vil tydeliggøre og tilpasse flere punkter såsom lande og territorier omfattet af forordningen, beregningsmetoder, regler for definition af metode til beregning af gennemsnitsprisen for CBAM-certifikater, regler for beregning af reduktion af certifikater, der skal afleveres mv.

Formandskabets kompromisforslag

Det franske formandskab har den 16. februar 2022 fremsat forslag til en kompromistekst. Kompromisteksten er i høj grad enslydende med Kommissionens forslag, og er især justeret for at tydeliggøre en række tekniske aspekter med henblik på at modne forordningen forud for implementering. Endvidere har formandskabet styrket teksten med henblik på blandt andet at imødegå omgåelse og kontrol samt den videre udvikling af mekanismen efter overgangsperioden.

Formandskabets kompromis afviger fra Kommissionens forslag ved, foruden at indeholde en række præciseringer af forslaget, at præsentere en alternativ kompetencefordeling mellem medlemslande og Kommissionen samt ved at fremsætte forslag om en bagatelgrænse, hvorunder CBAM ikke er gældende.

Oprettelse af kompetent myndighed

I det franske formandskabs kompromistekst foreslås det fortsat, at der udpeges en national kompetent myndighed til administration af CBAM i hvert medlemsland. Til forskel fra Kommissionens forslag indebærer kompromisteksten, at Kommissionen skal oprette og i højere grad forestå driften af et centralt CBAM-register og ligeledes en fælles platform for køb og salg af CBAM-certifikater med henblik på at reducere kompleksitet i implementering og administration af mekanismen.

Endvidere skal Kommissionen bistå i yderligere grad ved en række kontrolfunktioner.

De minimis grænse (bagatelgrænse)

I det franske formandskabs kompromistekst foreslås, at der indføres en *de minimis* grænse for at lette de administrative byrder og ligeledes reducere kompleksiteten i mekanismen. Det betyder, at CBAM ikke vil finde anvendelse på én enkelt forsendelse per person per år med en samlet værdi under 150 EUR.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF art. 294) medlovgiver. Europa-Parlamentets holdning til forslaget foreligger ikke endnu.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen har vurderet, at nærhedsprincippet er overholdt. I vurderingen heraf henviser Kommissionen bl.a. til, at klimaforandringerne er et grænseoverskridende problem, og at handling i EU effektivt kan komplementere global, regional, national og lokal handling. Det fremhæves, at CBAM har et klart miljøformål og et grænseoverskridende element, som ikke kan takles individuelt i medlemsstaterne. Der henvises til, at det mhp. at undgå handelsforvridning er mest effektivt at indføre en mekanisme på tværs af EU, som på en ensartet måde kan spejle kvotehandels-systemet, og som designes i overensstemmelse med WTO-reglerne.

Da klimaforandringerne er grænseoverskridende, har regulering på EU-niveau klare fordele frem for national regulering i de enkelte medlemslande, og derfor kan regeringen tilslutte sig Kommissionens vurdering og anser således nærhedsprincippet for overholdt.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Indførelsen af mekanismen kan muligvis få lovgivningskonsekvenser i Danmark, idet dette dog vil skulle endeligt afklares i forbindelse med eventuel vedtagelse på EU-niveau.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Forslaget forventes at medføre statsfinansielle konsekvenser. Kommissionen foreslår, at provenuet fra salg af kvoter, der ellers skulle tildeles som gratis kvoter under EU's kvotehandelssystem til sektorerne underlagt CO₂-grænsetilpasningsmekanismen, tilføjes til Innovationsfonden. Dette vil alt andet lige reducere statens provenu relativt til en situation, hvor provenuet fra salg af disse kvoter tilgår medlemslandene. Størrelsen på tabt provenu afhænger især af kvoteprisen. Der henvises til grund- og nærhedsnotat vedrørende forslaget om en revision af EU's kvotehandelssystem oversendt den 9. september 2021.

75 pct. af indtægterne fra selve CBAM-certifikaterne foreslås i et separat forslag af Kommissionen at tilgå EU's budget som en ny EU-indtægtskilde. Størrelsen på det danske bidrag vil især afhænge af kvoteprisen i EU's kvotehandelssystem. De statsfinansielle konsekvenser heraf skal ses i sammenhæng med forslagspakken om revision af EU's flerårige finansielle ramme for 2021-2027 (MFF) og nye indtægtskilder, jf. grund- og nærhedsnotat herom.

Administrative konsekvenser

Det er forbundet med væsentlig usikkerhed at vurdere de administrative konsekvenser af forslaget for både staten og dansk erhverv, da indførelsen af en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme er et nyt administrationsområde, som endnu ikke er fuldt konkretiseret.

Forslaget vil medføre administrative konsekvenser for staten, herunder øgede administrative udgifter ved oprettelse af en national kompetent myndighed, som foreslået af Kommissionen, samt implementeringen af forslag og udvikling af it-systemer. Såfremt der i drøftelserne opnås enighed om udmøntning og håndtering af CBAM gennem en enten hybrid eller i Kommissionen funderet kompetent myndighed, forventes de administrative konsekvenser at være relativt mindre.

De administrative omstillingsomkostninger for erhvervslivet vil især bestå i, at virksomheder, der importerer produkter omfattet af CBAM, vil skulle søge om autorisationstilladelse. De løbende administrative omkostninger består i, at alle omfattede danske virksomheder kvartalsvist frem til 2026 skal udarbejde en CBAM-rapport samt betale for udgifter til verificering af denne data. Fra 2026 skal omfattede virksomheder oprette konti i CBAM-registeret, købe certifikater, verificere indlejret CO₂-udledning og returnere et tilsvarende antal certifikater.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vurderes at medføre samfundsøkonomiske konsekvenser. Dette vil afhænge af, hvordan nye forpligtelser, mål og instrumenter indføres over perioden, jf. afsnit om henholdsvis statsfinansielle og administrative konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

CBAM-omfattede varer bliver som udgangspunkt dyrere, når CO₂-prissignalet slår fuldt igennem. Det gælder uanset om de er produceret i EU eller importeret fra lande uden for EU. Det medfører højere omkostninger for producenter af varer, der indeholder CBAM-varer som underkomponenter. Producenter, der samtidigt eksporterer deres produkter til lande uden for EU, rammes særligt hårdt. Det skyldes at producenterne konkurrerer med producenter, der ikke umiddelbart påvirkes af CBAM. For danske producenter forventes det primært at vedrøre produktion, der anvender stål eller gødning.

Det må forventes, at forbruget af varerne i nogen udstrækning bliver substitueret med mindre CO₂-intensive varer. Endvidere forventes gamle CO₂-intensive produktionsanlæg i højere grad at blive udfaset og erstattet med mere klimavenlige produktionsmetoder.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Det er Kommissionens vurdering, at forslaget har positive klimamæssige konsekvenser samt positive konsekvenser for miljøbeskyttelsesniveauet i EU, idet forslaget har til formål at reducere drivhusgasemissioner i EU og samtidig undgå, at emissionerne uden for EU stiger tilsvarende. Forslaget skal således bidrage til at nå EU's opjusterede klimamål i 2030 på mindst 55 pct. reduktion i drivhusgasudledningerne i forhold til 1990-niveauet. Ligeledes forventes forslaget at bidrage til opfyldelsen af Paris-aftalens målsætninger og FN's verdensmål. Regeringen er fortsat ved at analysere forslaget nærmere, herunder for at afdække andre konsekvenser for Danmark.

Det vurderes, at indførslen af CBAM kan føre til handelspolitiske reaktioner, såfremt lande uden for EU vil anse mekanismen for at være i strid med WTO-reglerne. Sådanne reaktioner forventes fortrinsvis i form af WTO-sagsanlæg og i visse tilfælde indførelsen af tekniske handelshindringer for varer importeret fra EU. Givet, at Danmark er en relativt åben økonomi, kan det have negative økonomiske konsekvenser. Kommission har dog lagt vægt på, at CBAM er designet i overensstemmelse med WTO-reglerne.

8. Høring

Forslaget blev den 15. juli 2021 sendt i høring hos Specialudvalget for Skatter og Afgifter, i Specialudvalget for Klima-, Energi- og Forsyningspolitik, i § 2-Udvalget (landbrug) samt i Toldkontaktudvalget. Forslaget er endvidere sendt i høring i erhvervs- og interesseorganisationerne. Der er afgivet høringssvar fra i alt ti organisationer. Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat sendt til Folketingets Europaudvalg den 1. oktober 2021

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslaget har været drøftet på arbejdsgruppeniveau, hvor de fleste EU-lande har udtrykt sig konstruktivt om forslaget og dets formål. Samtidig bærer de hidtidige drøftelser præg af forslagets komplekse og tekniske karakter, som har ledt til spørgsmål fra EU-landene, herunder mulighederne for at implementere pr. 1. januar 2023. Det fransk formandskab forventes at ønske at opnå generel indstilling på rådsmødet 15. marts 2022. Da der generelt er opbakning til forslag, der fremmer den grønne omstilling, er det usikkert, hvorvidt de potentielle implementeringsvanskeligheder og de fortsatte udeståender af tekniske detaljer i forslaget vil medføre en efterspørgsel efter yderligere drøftelser af forslaget på teknisk niveau. Det er således usikkert, om der kan opnås enighed om en generel indstilling allerede på rådsmødet 15. marts 2022.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan som udgangspunkt støtte en generel indstilling med henblik på forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Regeringen arbejder for en ambitiøs og omkostningseffektiv klimaindsats, der kan realisere EU's klimamål og drive den grønne omstilling i Danmark såvel som i resten af EU. Regeringen er derfor generelt positiv og konstruktiv over for indførelsen af en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme. Det er samtidigt vurderingen, at forslaget fortsat har brug for en højere grad af detaljering førend en grænsetilpasningsmekanisme endeligt kan implementeres.

Regeringen mener, at forslaget bør vedtages i en form, der på den ene side understøtter den ambitiøse grønne omstilling, og på den anden side tager højde for de potentielle økonomiske konsekvenser for danske virksomheder.

Det er samtidig helt centralt for regeringen, at mekanismen indrettes i overensstemmelse med formålet om at bidrage til klimaindsatsen, reducere CO₂-lækage og er i overensstemmelse med WTO's regelsæt.

Regeringen finder det væsentligt, at mekanismen indføres gradvist, og at der er tæt sammenhæng med den gradvise udfasning af gratiskvoter, herunder at der arbejdes for løsninger, som så vidt muligt begrænser de økonomiske konsekvenser for dansk erhvervsliv.

Det vil endvidere være vigtigt, at virkningstidspunkt og indfasningen af mekanismen fastsættes, så medlemsstaterne kan nå at implementere rettidigt og muliggør en gradvis indfasning af mekanismen fra 2026.

Kommissionens beføjelser bør understøtte forslagets formål mhp. en effektiv implementering og varetagelse af funktioner, som sikrer en harmonisering af forslaget ved indførelsen i medlemsstaterne. I det lys bør mekanismen implementeres i fælles eksisterende eller i planlagte EU it-systemer, og således at forslaget ikke vil kræve, at Skatteforvaltningen gennemfører udvikling af IT-systemer i et betydeligt omfang. Mhp. at sikre dette, arbejdes for en løsning, hvor kompetencefordelingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne fastlægges efter den hybride model mhp. at nedringe administrative omkostninger mv.

Endelig ønsker regeringen, at der udarbejdes en evaluering af muligheden for at udvide mekanismen til indirekte emissioner og flere varegrupper mhp. at hæve ambitionsniveauet i mekanismen på sigt. Regeringen finder endvidere, at der bør tages hensyn til de mindst udviklede lande

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg henholdsvis den 2. december 2021 samt den 13. januar 2022. Der henvises i øvrigt til teknisk gennemgang planlagt til den 4. marts 2022.

Dagsordenspunkt 3: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2020

KOM-dokument foreligger ikke

Revideret notat

1. Resume

Revisionsretten præsenterede på ECOFIN den 9. november 2021 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2020. Der skal nu udarbejdes en rådshenstilling til Europa-Parlamentet, som ventes drøftet på ECOFIN d. 15. marts.

Revisionsretten skønner, at den mest sandsynlige fejlrate i betalingerne som helhed er 2,7 pct. i 2020, svarende til niveauet i 2019.

Revisionsretten giver for 14. år i træk en positiv erklæring vedrørende regnskabernes rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

Med hensyn til underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, afgiver Revisionsretten en positiv erklæring vedr. EU's egne indtægter og en negativ erklæring vedr. EU's udgifter.

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 14. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det grundlæggende utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at give en negativ erklæring for EU's udgifter som helhed. Regeringen finder det meget vigtigt, at problemer med fejlbehæftede betalinger adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og af medlemslandene.

Revisionsretten har for andet år i træk udarbejdet en særskilt rapport om EU-budgettets performance. Regeringen finder det positivt, at Revisionsretten med sin rapport om performancevurdering har øget fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet. Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Revisionsretten præsenterede på ECOFIN den 9. november 2021 sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2020. Der skal nu udarbejdes en rådshenstilling til Europa-Parlamentet. Sagen ventes drøftet på ECOFIN d. 15. marts.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for institutionernes dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er todelt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Revisionsretten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foranstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Revisionsretten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten opererer med et acceptabelt fejlniveau³ på 2 pct.

Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men revisionen giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande. Stikprøven sikrer, at der indsamles et tilstrækkeligt revisionsbevis til, at Revisionsretten kan udtale sig om, hvorvidt midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Bl.a. efterprøver revisionen, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at modtage støtten, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige støttemodtager.

3. Formål og indhold

Det overordnede formål med Revisionsrettens årsberetning er at vurdere og give erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Revisionsretten agerer som den eksterne revisor af EU's finanser med henblik på at beskytte EU's finansielle interesse, navnlig ved at bidrage til at forbedre EU's økonomiske forvaltning.

Revisionsretten giver for 14. år i træk en *positiv erklæring* vedrørende regnskabernes rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

³ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejlenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af ”den mest sandsynlige fejlfrekvens”.

Med hensyn til underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, konkluderer Retten følgende:

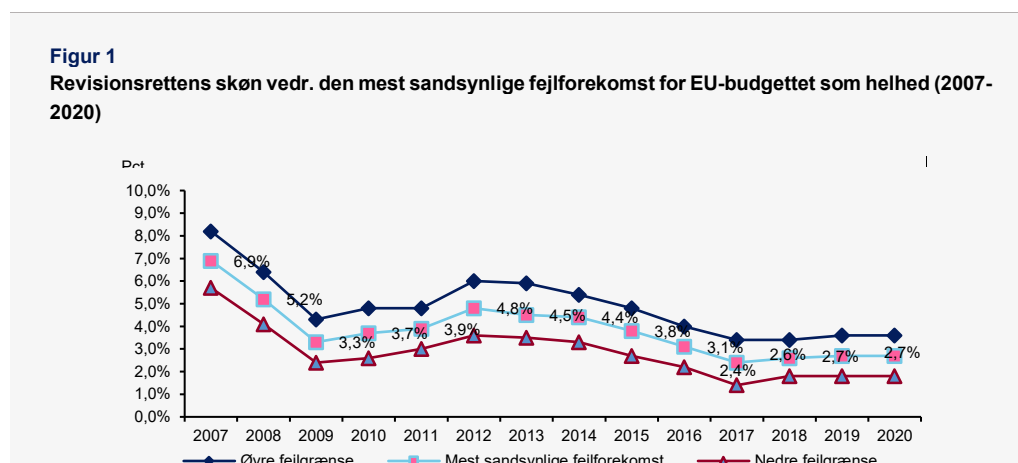
- Retten afgiver en *positiv* erklæring vedr. EU's egne indtægter.
- Retten afgiver en *negativ* erklæring vedr. EU's udgifter.

Herudover fremhæver Revisionsretten, at

- betalinger under, samt underliggende transaktioner på administrationsområdet og "2 - naturressourcer (direkte støtte)" findes at være *uden* væsentlige fejl, idet den estimerede fejlrate her er på under 2 pct.
- betalinger, samt underliggende på de øvrige udgiftsområder findes at have en estimeret fejlrate *over* væsentlighedstærsklen, dvs. højere end 2 pct.

Revisionsretten påpeger, at skønnet over fejlforekomsten i EU-budgettet ikke er en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Det er et skøn over, hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser. Svig derimod er forsætlig vildledning for vindings skyld. Sager, hvor der er mistanke om svig indberettes til OLAF, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, som i fornødent omfang efterforsker og følger op på sagerne. Revisionsretten oplyste, at den i 2020 sendte 6 sager til OLAF med mistanke om svig på grundlag af 728 reviderede transaktioner. I 2019 var det ifølge Revisionsretten 9 sådanne sager.

Retten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 2,7 pct. i 2020. Der er tale om samme fejlrate som i 2019, hvor den anslåede fejlforekomst ligeledes lå på 2,7 pct. *jf. figur 1.*

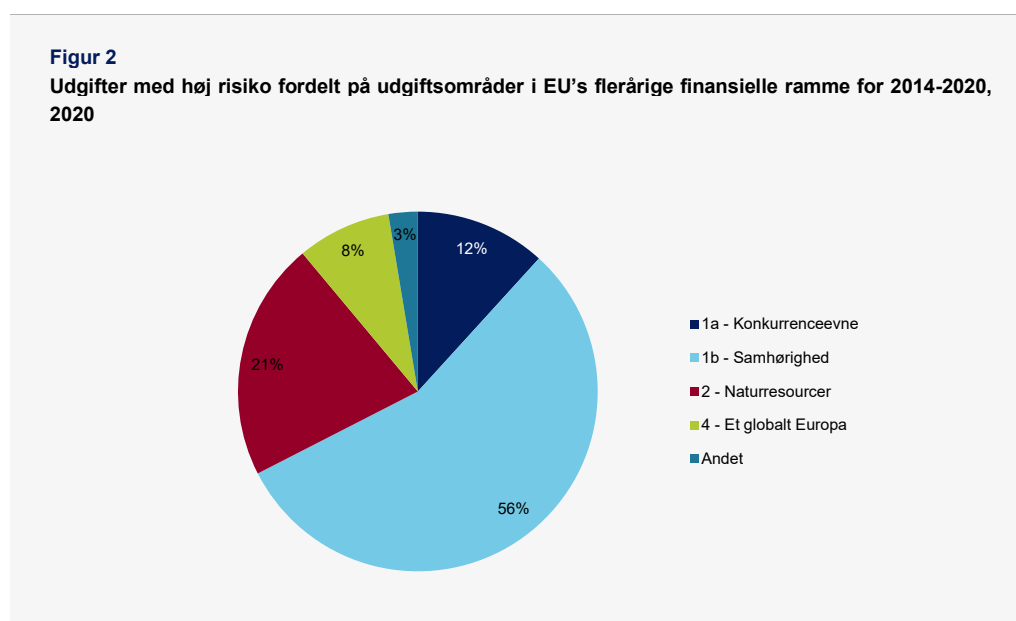
Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019

Niveauet for fejl ligger generelt lavere de seneste år relativt til tidligere år. Det afspejler en overordnet forbedring i forvaltningen af EU's midler, hvor medvirkende faktorer bl.a. har været overvågnings- og kontrolforanstaltninger samt regelforenkligning.

Igen i år peger Revisionsretten på en klar sammenhæng mellem måden udgifter afholdes på og risikoen for fejlforekomster. Revisionsretten har skelnet mellem områder, hvor der vurderes at være høj og lav risiko i forhold til lovlighed og formel rigtighed. Områder med *høj risiko* er hovedsagligt godtgørelsesordninger, hvor EU godtgør støtteberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgiftsanmeldelse. Områder med *lav risiko* er hovedsagligt rettighedsordninger, hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt.

Fejlforekomsten for udgifter med høj risiko estimeres i 2020 at udgøre 4 pct. mod 4,9 pct. i 2019. Samtidig er andelen af udgifter med høj risiko imidlertid steget fra 53 pct. i 2019 til 59 pct. i 2020. På den baggrund vurderer Revisionsretten, at virkningen af de konstaterede fejl i udgifterne for 2020 både er væsentlige og gennemgribende. Dette angives at være grundlaget for den *negative erklæring* om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed.

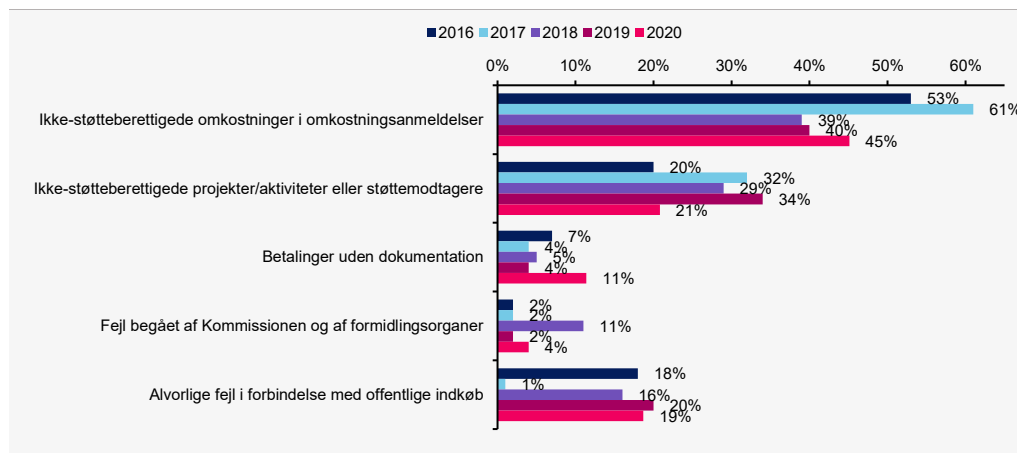
Figur 2 viser den procentvise fordeling af udgifter med høj risiko fordelt på udgiftsområderne i EU's flerårige finansielle ramme for 2014-2020 for 2020.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019

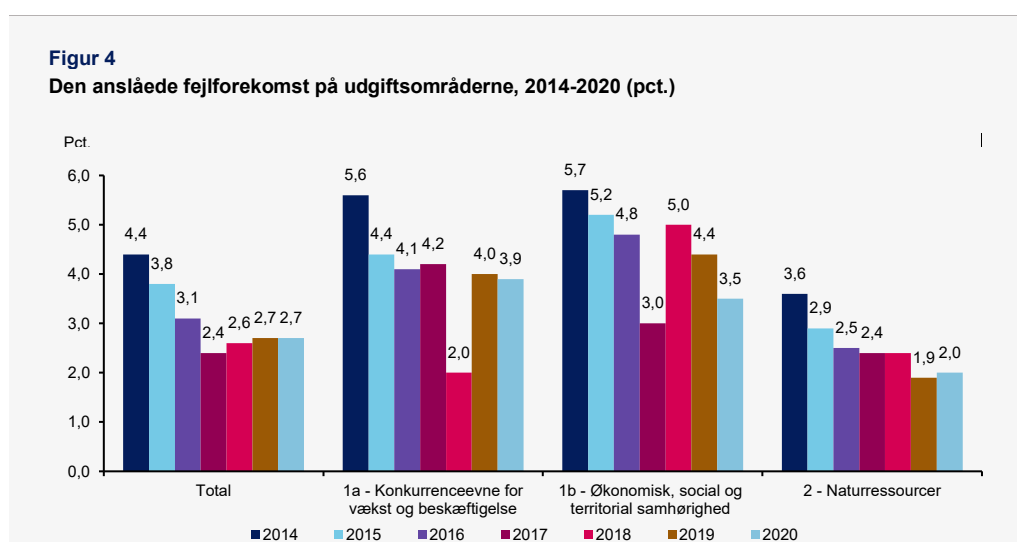
Figur 3 viser de mest hyppige fejltypen i høj risiko konstateret af Revisionsretten samt angiver deres bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2020

Det største bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst for udgifter i høj risiko kommer fra udgifter, der ikke opfylder de nødvendige betingelser for at blive godkendt under EU-finansierede projekter (ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser). Disse udgør 45 pct. af den samlede anslåede fejlforekomst i 2020. To andre bidrag til den samlede fejlforekomst kommer fra ikke-støtteberettigede projekter/aktiviteter eller støttemodtagere (21 pct.) og alvorlige fejl i forbindelse med offentligt indkøb (19 pct.). Fejlratene varierer ligeledes i høj grad på tværs af udgiftskategorierne. Revisionsretten konstaterer, at de højeste fejlrat er inden for udgiftskategorierne 1a – ”konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse” (3,9 pct.) og udgiftskategori 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed” (3,5 pct.). Herudover ligger udgiftskategori 2 – ”naturressourcer” (2 pct.) samlet set tæt på væsentlighedsgrænsen på 2 pct.

Anm.: Revisionsretten har ikke specificeret fejlraten for udgiftsområde 3 - sikkerhed og medborgerskab, 4 - globalt Europa, 5 - administration eller de særlige fleksibilitetsinstrumenter.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2020.

Uddybende om de enkelte udgiftsområder

1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Dette udgiftsområde forvaltes hovedsageligt direkte af Kommissionen. Forsknings- og innovationsprogrammerne samt uddannelse, ungdom og idræt udgjorde størstedelen af budgetkategorien i 2020.

Hovedparten af fejl inden for dette område vedrørte ikke-støtteberettigede omkostninger, såsom personaleomkostninger, der var sat for højt, ukorrekt anmeldte omkostninger til underleverandører eller omkostninger, der ikke var afholdt.

Udfordringer vedrørende omkostninger til underleverandører omhandlede primært støttemodtagere, der ikke var klar over, at direkte personaleomkostninger og omkostninger til eksterne konsulenter behandles forskelligt under EU-finansierede programmer. Risikoen for denne type fejl var særligt udpræget hos SMV'er.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af den gennemførte revision, at Kommissionen udvider regnskabsattester til også at omfatte kategorier af enhedsomkostninger under det nye rammeprogram for forskning, Horisont Europa, foretager en periodisk gennemgang af hovedårsagerne til fejl i regnskabet, giver vejledning til komplekse spørgsmål vedrørende Horisont 2020 og afhjælper svaghederne i metoderne til stikprøvetagning af omkostningsanmeldelser.

1b – Økonomisk, social og territorial samhørighed

Udgiftsområdet består af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Socialfond samt andre ordninger. Hovedparten af udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemslandene.

Revisionsretten fremhæver ikke-støtteberettigede projekter og omkostninger, overtrædelser af regler for det indre marked og manglende dokumentation som centrale kilder til fejl. Revisionsretten understreger, at antallet og effekten af de opdagede fejl viser, at den eksisterende kontrol ikke i tilstrækkelig grad modvirker den høje risiko for fejl på dette område. Dette gjorde sig især gældende for forvaltningsmyndigheder og bemyndigede organer.

Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen tilskynder revisionsmyndigheder at tilføje specifikke spørgsmål om risici for svig til tjeklister og dokumenter, samt dokumenterer skridt, der bliver taget for at modvirke risici konstateret under en revision. Yderligere anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen anmoder medlemslande om tilstrækkelige oplysninger om konklusioner og opfølgning ved operationer, hvor lande har udeladt beløb fra regnskabet på grund af en løbende vurdering.

2 – Naturressourcer

Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og miljø- og klimaforanstaltninger er dækket af dette udgiftsområde. Den fælles landbrugspolitik tegner sig for 97 pct. af udgifterne. Kommissionen deler forvaltningen af den fælles landbrugspolitik med medlemslandene.

Revisionsretten konstaterer, at fejlforekomsten på området ligger tæt på væsentlighedstærsklen, samt at der ikke er en væsentlig fejlforekomst i de direkte betalinger, som hovedsagligt er baseret på landbrugernes angivne landbrugsareal. Revisionsretten konstaterer derimod, at udgifter til landdistrikter, markedsforanstaltninger, fiskeri, miljø og klima i højere grad er behæftet med fejl. Disse udgifter udgør 31 pct. af udgifterne under budgetkategorien.

3 – Sikkerhed og medborgerskab

Udgiftskategorien omfatter udgifter til grænsekontrol og sikkerhed, herunder Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed samt en række agenturer (herunder Frontex).

Revisionsretten konkluderer, at der ikke blev revideret et tilstrækkeligt antal transaktioner til at kunne anslå en fejlrate på dette område. Dog var der tilfælde af manglende overholdelse af de retlige og finansielle bestemmelser samt tilfælde med transaktioner med kvantificerbare fejl.

Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen nøje kontrollerer støtteberettigelsen af de omkostninger, støttemodtagere under ESI-foranstaltninger, anmelder. Ligeledes bør Kommissionen yde vejledning til de myndigheder i medlemslande, der er ansvarlige for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og Fonden for Intern Sikkerhed om hvordan tjenesternes fuldstændighed og kvalitet dokumenteres, når finansiering er baseret på standardenhedsomkostninger.

4 – Globalt Europa

Dette udgiftsområde dækker udgifter til alle eksterne foranstaltninger, der finansieres over EU budgettet (med undtagelse af de europæiske udviklingsfonde). Betalingerne udbetales via en række forskellige instrumenter og støtteordninger, såsom kontrakter, tilskud, lånegarantier og finansiell bistand, budgetstøtte og andre former for budgettilskud.

Revisionsretten bemærker, at nogle internationale organisationer kun gav begrænset adgang til dokumenter eller satte spørgsmålstejn ved Revisionsrettens mandat. Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen tager skridt til at internationale organisationer giver Revisionsretten komplet, ubegrænset og rettidig adgang til de dokumenter, der er nødvendige for at denne kan udføre sine opgaver i overensstemmelse med TEUF.

Derudover anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen etablerer en procedure med henblik på at sikre at partnerorganisationer baserer deres fordeling af delte omkostninger på faktisk afholdte afgifter og at der indføres forpligtelser om, at Kommissionen skal underrettes om tilfælde med mistanke om svig mod EU-budgettet, af kontrahenten, der er ansvarlig for undersøgelsen af restfejlfrekvensen.

5 – Administration

Udgiftskategorien administration omfatter udgifterne i EU's institutioner og andre

organer, herunder fx Kommissionen og Europa-Parlamentet. Revisionsretten oplyser, at området som i forudgående år er uden væsentlig fejlforekomst. Der blev ikke fundet nogen specifikke forhold med hensyn til Rådet, Domstolen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Det Europæiske Regionsudvalg, Den Europæiske Ombudsmand, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og EU-Udenrigstjenesten.

Revisionsretten anbefaler, at Europa-parlamentet indfører nødvendige ændringer for at sikre, at der kun betales dagpenge til de medlemmer, der er berettiget. Revisionsretten anbefaler, at Kommissionen styrker overensstemmelses-kontrollen af de ansattes erklæringer om tillæg, som er modtaget fra andre kilder, og øger de ansattes bevidsthed om dette.

Opnåelse af resultater med EU-budgettet

Revisionsretten præsenterede d. 15. november 2021 en særskilt rapport om EU-budgettets performance ved udgangen af 2020. Det er andet år i træk, at en sådan særskilt rapport præsenteres. Rapporten skal ses som en del af Revisionsrettens årsberetning om gennemførslen af EU-budgettet for 2020, og er et led i Revisionsrettens øgede fokus på performancevurdering i de seneste år.

Revisionsretten konkluderer overordnet, at retningslinjerne for bedre regulering hjælper Kommissionen med at identificere læringspunkter fra tidligere implementering af politik og programmer samt anvende disse til at forbedre fremtidig performance. Ligeledes konkluderes, at Kommissionen har efterlevet princippet om forudgående analyser i de fleste reviderede lovgivningsprocedurer, men at Kommissionen ikke havde gennemført en konsekvensanalyse forud for reguleringen om fælles bestemmelser, der fastsætter de fælles regler for udmøntningen af en række EU-fonde under delt forvaltning. Derudover bemærker Revisionsretten, at der generelt er behov for yderligere data på en række områder, idet det nuværende grundlag og rapportering fra Kommissionen vanskeliggør evaluering.

Revisionsretten fokuserer i sin rapport på udvalgte udgiftsprogrammer under de fem udgiftsområder. Konklusioner om udvalgte udgiftsprogrammer fremgår nedenfor:

Erasmus+ vurderes at levere EU-merværdi. Programmet samler forgænger-programmerne under en paraply og forsimples ved at samle og skabe mere sammenhæng. Dog er der stadig forbedringspotentialer, fx fsva. it-systemer, forsimpeling af ansøgningsprocedurer og ligestilling mellem kønnene.

For Den Europæiske Socialfond fandt Revisionsretten, at denne bidrager til bæredygtig og inkluderende vækst i Europa. Revisionsretten bemærker at det på baggrund af manglende data er svært at konkludere på Den Europæiske Socialfonds reelle performance for 2014-2020-perioden.

Revisionsretten vurderer ift. den Europæiske Hav- og Fiskerifond, at EU's fiskerflåde generelt er profitabel og at bæredygtigt fiskeri er gavnligt for fiskere. Til gengæld er fremme af akvakultur mindre udviklet. Derudover påpeger Revisionsretten, at det er usandsynligt, at mål for bevaringsstatus af alle fiskearter var opnået i 2020.

Revisionsretten finder det vanskeligt at vurdere om fonden for intern sikkerhed reelt bidrager til sikkerhed i EU. Derudover fandt Revisionsretten en høj grad af variation i medlemslandes absorption af EU-midler, idet forsinkelser bl.a. ses at skyldes Covid-19-pandemien.

Fsva. førtiltrædelsesbistand fandt Revisionsretten, at kun fem ud af 19 målindikatorer forventes at blive nået. Programmet selv, har dog ifølge Retten bidraget til modernisering af landbrug i landlige udviklingssektorer og justering af modtageres regelsæt hen mod EU-regelsæt.

4. Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har i sig selv ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Revisionsrettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten herom foregår gennem Rigsrevisionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger/forhandlingssituationen

Der er et generelt ønske i Rådet om at se en nedbringelse af fejlraten, ligesom der er generel enighed om, at EU-budgettet skal skabe resultater. Der er imidlertid forskellige opfattelser af, hvor positivt et billede, der med Revisionserklæringen for EU's budgetgennemførelse for 2020 er grundlag for at tegne, og dermed forskellige opfattelser af den rette overordnede tone i henstillingen samt hvilke midler, der skal tages i brug for at nedbringe fejlraten.

Det er generelt blevet modtaget negativt, at fejlraten fortsat er over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

En større gruppe lande ønsker, at henstillingen skal give udtryk for, at den afvisende erklæring skyldes den store andel af budgettet, der udgøres af såkaldte høj-risiko-udgifter, som er særlig eksponerede for fejl grundet kompleksiteten i regelsættet. Disse lande finder, at den afvisende erklæring ikke er tegn på en forværring, hvilket understreges med at den samlede fejlrate er enslydende foregående år. Omvendt ønskes fra denne gruppe fokus på, at fejlraten under såvel budgetkategori 1b (økonomisk, social og territorial samhørighed) er reduceret.

En række lande i Rådet arbejder derimod sammen med Danmark for, at Rådets henstilling i stedet tydeligt afspejler, at Rådet finder Revisionsrettens afvisende erklæring vedr. udbetalingerne såvel som en fejlrate over væsentlighedsgrænsen dybt beklagelig og et tegn på, at der ikke er sket en forbedring af den formelle rigtighed og lovlighed af EU's udbetalinger ift. det foregående års revisionserklæring.

Herudover er der forskellige opfattelser af, hvordan Revisionsrettens rapport om EU-budgettets performance skal håndteres. En række lande, herunder Danmark, arbejder for, at Revisionsrettens rapport om performance behandles som en integreret del af dechargeproceduren, idet EU-budgettets resultater ses som essentielle i vurderingen af budgetforvaltningen. Konkret arbejdes der bl.a. på, at det fremgår tydeligt, hvis Revisionsretten vurderer at et program har problemer med at levere på de ønskede parametre. Andre lande ønsker derimod, at performance-rapporten behandles særskilt fra den årlige revision.

Henstillingen forventes vedtaget med et kvalificeret flertal.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 14. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det utilfredsstillende, at den overordnede fejlrate fortsat er på 2,7 pct. i 2020, hvilket er over væsentlighedstærsklen på 2 pct. Regeringen finder det derfor vigtigt, at problemer med fejlbehæftede betalinger adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og medlemslandene, således at Revisionsretten fremadrettet kan give en positiv revisionserklæring samt at denne bliver med så få forbehold som muligt. Det vil kræve, at Kommissionen og medlemslandene får større fokus på de udgiftsområder, der generelt er fejlbehæftede, og i særdeleshed når disse udgifter vokser i både absolut størrelse og som andel af Revisionsrettens revisionspopulation. Regeringen finder det derfor vigtigt, at der fokuseres på årsagerne til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere.

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten har afgivet en positiv erklæring om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed vedrørende EU's egne indtægter.

Regeringen finder det meget utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at afgive en negativ erklæring for betalingerne som helhed. Regeringen vil fortsætte arbejdet for, at der fra Kommissionen og medlemslandenes side vil være stigende fokus på fejl og svig både i forbindelse med det ordinære EU-budget og i den finansielle støtte, der ydes via genopretningsfaciliteten.

Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en meget kompliceret opgave. Regeringen finder det dog ikke tilfredsstillende, at der for udgiftsområderne "1a-konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse", "1b - økonomisk, social og territorial samhørighed og "2 - naturressourcer (markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri)", er estimeret en fejlrate over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Det er derfor ligeledes en central prioritet for regeringen, at der fokuseres på de bagvedliggende årsager til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere. Herudover finder regeringen det vigtigt at adressere primære kilder til uopdagede fejl ved at fremme nødvendige foranstaltninger i samarbejde med forvaltningsmyndighederne.

Det er fortsat regeringens holdning, at krav om stadig mere kontrol skal stå mål med øgede administrative byrder og den finansielle risiko for EU-budgettet.

Regeringen finder det positivt, at Revisionsretten med sin rapport om performancevurdering har øget fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen. Det er væsentligt for at sikre, at EU's budget prioriteres til områder med reel EU-mer værdi. Regeringen finder det dog samtidigt vigtigt, at en øget performancevurdering skal stå mål med den administrative byrde forbundet hermed, samt at det ikke udvander Revisionsrettens fokus på kerneopgaven om at vurdere og give erklæring om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

Regeringen finder det vigtigt, at danske interesser, og kerneallieredes interesser er tilstrækkeligt afspejlet i henstillingen. Regeringen forventer med udgangspunkt i Rådets udkast til en henstilling, at disse synspunkter i vid udstrækning vil være afspejlet i Rådets endelige henstilling.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering d. 9. november 2021 og til forhandlingsoplæg d. 11. februar 2022.

Dagsordenspunkt 4: Retningslinjer for EU's budget for 2023

KOM-dokument foreligger ikke

Revideret notat

1. Resume

Rådet forventes i lighed med tidligere år at drøfte samt vedtage rådskonklusioner om Rådets prioriteter for EU's budget for det kommende år.

Som tidligere år forventes Rådet at fremføre, at der i budgettet skal sikres tilstrækkelig margen til lofterne til håndtering af uforudsete udgifter. Rådet forventes ligeledes at opfordre til ansvarlig budgettering samt overholdelse af sunde budgetprincipper. Rådet forventes endvidere at understrege væsentligheden i forudsigelighed i medlemsstaternes bidrag til EU's budget. Rådet forventes afslutningsvis at understrege præmissen i MFF'en om, at stabsniveauer i EU's institutioner stabiliseres ligesom de administrative udgifter bør reduceres.

Regeringen agter på det foreliggende grundlag at tilslutte sig de ventede rådskonklusioner om retningslinjerne for EU's 2023-budget.

2. Baggrund

Rådet forventes på linje med tidligere år at drøfte Rådets prioriteter for næste års budget, således at disse kan fremføres i god tid før Kommissionen fremlægger sit budgetforslag for 2023. Medlemslandene forventes at opnå enighed om konklusionerne på ECOFIN-rådsmødet d. 15. marts 2022.

3. Formål og indhold

Rådet forventes at fremhæve, at budgettet for 2023, der er det tredje budget under den nye flerårige finansielle ramme (MFF) for 2021-2027, spiller en vigtig rolle i at udvikle og levere på EU's prioriteter. Dette omfatter også EU-budgettets bidrag til den økonomiske genopretning af de europæiske økonomier i kølvandet på COVID-19-pandemien.

Det forventes, at Rådet vil lægge vægt på, at *alle* EU's institutioner respekterer *alle* elementerne i MFF-aftalen. Det forventes ligeledes, at Rådet vil fremføre, at det fremsatte budget skal være i overensstemmelse med de budgetmæssige principper, der fremgår af EU's finansforordning, herunder princippet om etårighed, sund finansforvaltning og gennemsigtighed. Det forventes dertil, at Rådet vil understrege behov for, at der skal udvises budgetdisciplin og fremhæve, at finansieringen af nødvendige merudgifter skal ske ved prioriteringer i overensstemmelse med de politiske målsætninger.

Rådet forventes at fremhæve, at budgettet for 2023 skal være realistisk, at budgetteringen skal være hensigtsmæssig, og at der i overensstemmelse med den institutionelle aftale med Europa-Parlamentet af 16. december 2020 skal sikres tilstrækkelig margen under udgiftslofterne til håndtering af uforudsete udgifter. Det

forventes dertil, at der vil blive lagt vægt på, at der er tilstrækkelige ressourcer til implementering af EU's prioriteter og igangsættelse af nye programmer. Dette indebærer, at budgettet honorerer forpligtelser fra foregående MFF-periode. Det understreges, at der som led heri skal afdækkes muligheder for finansiering via omprioriteringer. Samtidig forventes det, at der vil være fokus på kontinuerlig monitorering af niveauet for indgåede forpligtelser, der henstår til betaling.

Det forventes, at Rådet vil fremhæve behovet for forudsigelighed i medlemsstaternes bidrag til EU's budget og i betalingerne fra EU til medlemsstaterne. Det understreges i den forbindelse, at både over- og underbudgettering af medlemsstaternes bidrag skaber udfordringer i de nationale budgetter. Rådet fremhæver vigtigheden i, at fremskrivninger er pålidelige og præcise, så medlemsstaterne har mulighed for rettidigt at håndtere deres bidrag til EU's budget.

Det forventes, at Rådet understreger, at brugen af ændringsbudgetter bør begrænses, samt at fremsættelse af ændringsbudgetter bør ske rettidigt med henblik på at undgå afbrydelser i EU's programmer. Rådet inviterer Kommissionen til at fremsætte ændringsbudgetter vedrørende indtægtssiden særskilt og umiddelbart efter, at de relevante data er til rådighed. Rådet understreger sin forpligtelse til at forholde sig til ændringsbudgetterne så hurtigt som muligt.

Det forventes, at Rådet understreger, at loftet for *udgiftskategori 7 – administration* under MFF'en er baseret på præmissen om, at alle EU's institutioner følger en omfattende og målrettet tilgang ift. at stabilisere antallet af medarbejdere og reducere administrative udgifter. Således forventes Rådet at fremhæve, at enhver stigning i antallet af stabsniveauerne på tværs af EU's institutioner kan lede til stigende pres på udgiftskategorien samt underminere den interinstitutionelle balance mellem institutionerne. Kommissionen opfordres derfor til at præsentere initiativer, hvor det er hensigtsmæssigt samt gøre brug af bestemmelserne i art. 314(1) i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TFEU).

Rådet forventes at opfordre Kommissionen til rettidigt at fremsætte budgetforslaget for 2023, således at Rådet og de nationale parlamenter har mulighed for at analysere forslaget og foretage en grundig forberedelse af sin position. Kommissionen opfordres ligeledes til at fortsætte sine bestræbelser for at forbedre de forklarende dokumenter, der ledsager budgetforslaget, ved at gøre dem simplere, mere præcise og mere transparente. Kommissionen anmodes om at stille det fulde sæt af dokumenter til rådighed, som retningslinjerne i artikel 41 i finansforordningen foreskriver. Dette gælder også dokumenter om midlerne under EU's genopretningsinstrument.

Rådet forventes ligeledes at anmode Kommissionen om løbende at informere om formålsbestemte indtægter, der tilføres EU-budgettet, herunder midler under EU's genopretningsinstrument.

Endelig forventes det, at Rådet vil opfordre alle institutioner til at sikre en effektiv og konstruktiv budgetprocedure i overensstemmelse med de frister, der fremgår af

TFEU. I særdeleshed inviteres Kommissionen til at spille rollen som ærlig mægler under hele budgetproceduren. Rådet anmoder Kommissionen om at understøtte forligsproceduren ved at sikre rettidig levering af budgetudkastene for fælles konklusioner med al relevant information.

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Rådets konklusioner har i sig selv ingen statsfinansielle konsekvenser.

Rådets konklusioner medfører ikke samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser.

8. Høring

Ikke relevant

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene er overordnet set delt i to grupper af lande: På den ene side lægger en gruppe af lande vægt på budgetansvarlighed og -disciplin samt sikring af tilstrækkelige margener til brug for håndtering af eventuelle uforudsete udgifter. På den anden side lægger en gruppe af lande vægt på, at der i budgettet sikres et tilstrækkeligt niveau for betalinger, herunder særligt til samhørighedspolitikken.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side finder man det centralt, at det fremgår af retningslinjerne, at der sikres tilstrækkelige margener til udgiftslofterne til håndtering af uforudsete udgifter, og at budgettet overholder sunde budgetprincipper. Regeringen finder det i forlængelse heraf vigtigt, at der er fokus på, at merudgifter i høj grad finansieres via omprioriteringer.

Regeringen understreger, at alle EU's institutioner skal udarbejde en udførlig plan, der tager stilling til niveauet for stillingsfortegnelser, afdækker effektiviseringsgevinster ved nye arbejdsformer samt fortsat tilstræber at indhente effektiviseringsgevinster i ikke-lønrelaterede udgifter.

Regeringen ønsker endvidere forudsigelighed i medlemsstaternes bidrag til EU's budget og i betalingerne fra EU til medlemsstaterne, hvorfor brugen af ændringsbudgetter bør begrænses.

Endelig ønsker regeringen, at Kommissionen vender tilbage til tidligere års budget-procedure, hvor udkast til næste års EU-budget præsenteres i foråret frem for i sommermånederne. Det skal ses i lyset af, at præsentation af EU-budgetforslaget i sommermånederne giver meget kort tid til grundig behandling og drøftelse i Rådet samt inddragelse af nationale parlamenter.

På ovenstående baggrund forventes det, at man fra dansk side kan tilslutte sig det foreliggende udkast til retningslinjer for EU's 2023-budget.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg d. 11. februar 2022.

Dagsordenspunkt 5: Implementering af genopretningsfaciliteten (RRF)

KOM(2020)408, KOM(2022)75

1. Resume

EU's genopretningsfacilitet trådte i kraft i februar 2021, og de fleste EU-lande har offentliggjort deres genopretningsplaner efter en grundig dialog med Kommissionen om planerne.

Kommissionen har siden medio juni 2021 løbende fremlagt forslag til rådsimplementerende beslutninger vedr. de enkelte landes genopretningsplaner, der herefter skal godkendes i ECOFIN med kvalificeret flertal. ECOFIN har indtil nu godkendt rådsimplementerende beslutninger for 22 lande. Kommissionen har ligeledes påbegyndt udbetaling af forudbetalinger til landene.

ECOFIN ventes 15. marts 2022 igen generelt at gøre status for arbejdet med implementering af genopretningsfaciliteten og landenes respektive genopretningsplaner, herunder med udgangspunkt i Kommissionens årlige rapport vedr. implementeringen af genopretningsfaciliteten af 1. marts 2022. Der er aktuelt ikke lagt op til godkendelse af rådsimplementerende beslutninger om genopretningsplaner på dette møde. Yderligere forslag til rådsimplementerende beslutninger ventes fremlagt i løbet af 2022.

Udbetalinger af midler fra genopretningsfaciliteten til landene vil løbende blive besluttet af Kommissionen, når genopretningsplanerne er godkendt og i takt med, at landene opnår milepæle og mål i deres genopretningsplaner. Kommissionen påbegyndte processen med udbetalinger på baggrund af opfyldte milepæle og mål ultimo 2021.

Regeringen lægger stor vægt på, at der sikres effektiv implementering af genopretningsfaciliteten, der leverer på aftalen af 21. juli 2020 i Det Europæiske Råd om EU's flerårige finansielle ramme og genopretningsinstrument (Next Generation EU) samt forordningen om genopretningsfaciliteten, der trådte i kraft 19. februar 2021.

For danske generelle prioriteter vedr. implementering af genopretningsfaciliteten og rådsimplementerende beslutninger vedr. EU-landenes genopretningsplaner henvises til samlenotatet og forelæggelse af forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg 8. juli 2021 forud for ECOFIN 13. juli 2021.

Regeringen finder det generelt vigtigt, at modtagerlandene efterlever EU's fundamentale rettigheder og retsstatsprincipper og lægger stor vægt på, at Kommissionen anvender alle tilgængelige instrumenter til at sikre overholdelse heraf.

ECOFIN drøftede status for implementering af genopretningsfaciliteten 19. januar, 16. februar, 16. marts, 16. april, 18. juni, 9. november og 7. december 2021 samt 18. januar 2022. ECOFIN godkendte de første 12 genopretningsplaner 13. juli 2021 og yderligere hhv. 4 planer 26. juli, 2 planer 6. september, 1 plan 5. oktober og 3 planer 28. oktober 2021. Der henvises til tidligere samlenotater og forelæggelser om genopretningsfaciliteten og arbejdet med landenes genopretningsplaner i Folketingets Europaudvalg.

2. Baggrund

EU-landene har i lyset af COVID-19-krisen aftalt et genopretningsinstrument (*"Next Generation EU"*), der tilvejebringer finansiering i form af fælles EU-lånoptagelse på i alt 750 mia. euro, som udmøntes gennem en række EU-programmer, særligt en genopretningsfacilitet (*"Recovery and Resilience Facility"*) på 672,5 mia. euro, heraf direkte støtte (tilskud) for op til 312,5 mia. euro, som følger en fastlagt fordelingsnøgle, og udlån for op til 360 mia. euro (alle 2018-priser). Rammerne for genopretningsfaciliteten er fastlagt i en forordning, som trådte i kraft 19. februar 2021.

Genopretningsplanerne

Arbejdet med at operationalisere genopretningsfaciliteten er i gang. For at modtage midler fra genopretningsfaciliteten skal EU-landene hver især udarbejde nationale genopretningsplaner (*"Recovery and Resilience Plans"*), hvor landene beskriver de tiltag (reformer og investeringer), som den finansielle assistance fra genopretningsfaciliteten (direkte støtte og lån) skal finansiere.

Genopretningsplanerne skal bidrage til at adressere landespecifikke anbefalinger som led i det økonomiske samarbejde i EU (*det europæiske semester*), grøn og digital omstilling samt til at understøtte vækst, arbejdspladser, økonomisk robusthed og til økonomisk, social og territorial samhørighed.⁴

På nuværende tidspunkt har 26 EU-lande, herunder Danmark, afleveret deres genopretningsplaner til Kommissionen, *jf. bilag 2*.

Kommissionens vurdering og forslag til rådsimplementerende beslutninger

De afleverede genopretningsplaner skal vurderes af Kommissionen, der herefter fremlægger juridisk bindende retsakter i form af forslag til rådsimplementerende beslutning vedr. planernes indhold. Kommissionens forslag til rådsimplementerede beslutning skal herefter godkendes af ECOFIN med kvalificeret flertal.

For yderligere information om processen for operationalisering af genopretningsfaciliteten, herunder vedr. udbetalinger og opfølgningen på de milepæle og mål for reformer og investeringer, som er fastlagt i de respektive landes genopretningsplaner, henvises til samlenotat forud for ECOFIN 13. juli 2021.

Der har løbende været en uformel bilateral dialog mellem de enkelte lande og Kommissionen om landenes genopretningsplaner, herunder på basis af udkast til genopretningsplanerne. Formålet med dialogen har været, at landene har haft mulighed for at styrke deres genopretningsplaner, forud for at planerne afleveres, herunder for at sikre, at planerne lever op til de krav, som er fastlagt i forordningen om genopretningsfaciliteten, og at Kommissionen er enig heri.

⁴ Link til Kommissionens hjemmeside om genopretningsfaciliteten, herunder retningslinjer for genopretningsplaner: https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility_en.

Kommissionen skal i sin vurdering af landenes genopretningsplaner tage hensyn til 11 forordningsbestemte kriterier⁵, herunder om planen kan forventes effektivt at bidrage til at styrke et lands vækstopotentiale, at skabe arbejdspladser, at fremme den økonomiske, institutionelle og sociale robusthed samt effektivt vil bidrage til grøn og digital omstilling og til at adressere landespecifikke udfordringer identificeret som led i det europæiske semester, *jf. boks 1 og bilag 1*.

Boks 1

Vurderingskriterier for genopretningsplaner fastsat i forordningen for EU's genopretningsfacilitet

1. Bidrager til de 6 søjler: *i)* grøn omstilling, *ii)* digital omstilling, *iii)* bæredygtig og inklusiv vækst, *iv)* samhørighed, *v)* Sundhedsmæssig robusthed, *vi)* børn og unge
2. Adresserer anbefalinger i det europæiske semester
3. Skaber vækst, arbejdspladser, social robusthed mv.
4. Alle initiativer efterlever "do no significant harm"
5. Klimatiltag udgør mindst 37 pct.
6. Digitaliseringstiltag udgør mindst 20 pct.
7. Genopretningsplanen har varig virkning
8. Effektive milepæle og mål for gennemførelsen
9. Rimelige og plausible omkostningsskøn
10. Tilstrækkelige kontrol- og revisionsmekanismer
11. Indeholder sammenhængende reformer og investeringer

Anm.: For uddybning af de 11 kriterier, se *bilag 1*.

Kilde: Anneks V i *Forordningen om en genopretningsfacilitet*, KOM(2020)408.

For hvert af de 11 kriterier gives enten vurderingen A (*høj grad af opfyldelse*), B (*middel grad af opfyldelse*) eller C (*lav grad af opfyldelse*). En *samlet positiv* vurdering af en genopretningsplan tildeles under flg. betingelser:

- kriterierne 2, 3, 4, 5, 6 og 10 skal alle tildeles vurderingen A⁶, og
- for de øvrige 5 kriterier *skal* der tildeles mindst to A'er og ingen C'er.

Såfremt Kommissionen tildeler en samlet positiv vurdering af genopretningsplanen, vil Kommissionen fremlægge forslag til en rådsimplementerende beslutning. For yderligere generel information om Kommissionens vurdering og indholdet i de rådsimplementerende beslutninger henvises til samlenotat forud for ECOFIN 13. juli 2021.

Kommissionen har siden medio juni 2021 løbende fremlagt vurderinger og forslag til rådsimplementerende beslutninger vedr. de enkelte landes genopretningsplaner.

ECOFIN vedtog 13. juli 2021 rådsimplementerende beslutninger på baggrund af Kommissionens forslag for de første 12 lande (Portugal, Spanien, Grækenland, Danmark, Luxembourg, Østrig, Letland, Slovakiet, Tyskland, Italien, Belgien og Frankrig) samt 26. juli, 6. september, 5. oktober og 28. oktober for yderligere hhv.

⁵ Anneks V i *Forordningen om en genopretningsfacilitet*, KOM(2020)408.

⁶ Betingelserne for en samlet positiv vurdering af genopretningsplanen følger generelt af forordningen om genopretningsfaciliteten, mens kravet om A til kriterie 4 og 10 følger af hhv. taksonomi-forordningen, KOM(2018)354, og finansforordningen.

4 lande (Kroatien, Cypern, Litauen og Slovenien), 2 lande (Irland og Tjekkiet), 1 land (Malta) og 3 lande (Estland, Finland og Rumænien). For information om disse lande henvises til samlenotater forud for henholdsvis ECOFIN 13. juli, 26. juli, 6. september, 5. oktober og 28. oktober 2021.

Kommissionen har ligeledes gennemført forudbetalinger til en række lande med godkendte rådsimplementerende beslutninger, herunder Danmark, *jf. bilag 2*. Et land kan anmode om forudbetaling (dvs. udbetaling inden reformer og investeringer er gennemført), hvor Kommissionen kan udbetale op til 13 pct. af hhv. det direkte tilskud og evt. lån, når en rådsimplementerende beslutning om det pågældende lands plan er vedtaget i Rådet inden udgangen af 2021, og en bilateral finansierings- og evt. låneaftale mellem Kommissionen og det pågældende land er indgået.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes 15. marts 2022 igen at gøre status for implementering af genopretningsfaciliteten og arbejdet med landenes nationale genopretningsplaner. Der er aktuelt ikke lagt op til godkendelse af rådsimplementerende beslutninger om genopretningsplaner på dette møde. Yderligere forslag til rådsimplementerende beslutninger ventes fremlagt i løbet af 2022.

Drøftelsen på ECOFIN vil bl.a. kunne komme ind på Kommissionens årlige rapport vedr. implementeringen af genopretningsfaciliteten, der blev offentliggjort 1. marts 2022.

I Kommissionens rapport anføres det, at implementeringen af genopretningsfaciliteten fortsat er på et tidligt stadie, hvorfor der endnu ikke er overblik over implementeringens konkrete bidrag til de mål, der er fastlagt i forordningen liggende til grund for genopretningsfaciliteten. Kommissionen vurderer dog, at implementeringen af faciliteten overordnet er på rette spor med Rådets godkendelse af foreløbigt 22 genopretningsplaner, der i alt indeholder direkte støtte svarende til 291 mia. euro og lån svarende til 158 mia. euro. Kommissionen gør også status for betalingsanmodningerne, hvor Kommissionen er påbegyndt udbetalinger på baggrund af opfyldte milepæle og mål, *jf. bilag 2*. Kommissionen nævner, at man i alt forventer ca. 30 betalingsanmodninger i 2022.

De konkrete udbetalinger vil generelt ske i takt med, at landene opnår milepæle og mål for reformer og investeringer, som er fastlagt i de rådsimplementerende beslutninger om deres respektive genopretningsplaner.⁷ Den første udbetaling under faciliteten, som blev godkendt til Spanien 22. december 2021, viser ifølge Kommissionen, at faciliteten understøtter implementeringen af reformer og investeringer i

⁷ Kommissionen har op til to måneder til at vurdere en betalingsanmodning. Kommissionen træffer beslutning om de enkelte udbetalinger efter høring af EU's økonomiske og finansielle Udvalg (EFC). Hvis et eller flere EU-lande undtagelsesvis finder, at der er alvorlige afvigelser fra en tilfredsstillende opnåelse af de relevante milepæle og mål, kan de anmode formanden for Det Europæiske Råd om at henvise sagen til det Det Europæiske Råd.

EU-landene. Kommissionen vurderer generelt, at investeringerne og reformerne, der understøttes af genopretningsfaciliteten, vil bidrage til at adressere EU-landenes specifikke udfordringer og til at fremme facilitetens overordnede målsætninger om bl.a. grøn og digital omstilling, inklusiv og bæredygtig vækst, samhørighed samt økonomisk og sundhedsmæssig robusthed.

Kommissionens genopretningsscoreboard⁸, der er offentligt tilgængelig, viser den løbende fremgang med implementeringen af EU-landenes genopretningsplaner på baggrund af en række indikatorer.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om ECOFIN-drøftelsen om implementering af genopretningsfaciliteten samt Rådets godkendelse af Kommissionens forslag til rådsimplementerede beslutninger for de enkelte landes genopretningsplaner. Europa-Parlamentet lægger generelt vægt på, at lande som modtager finansiering fra genopretningsfaciliteten efterlever EU's fundamentale rettigheder og retstatsprincippet, og at genopretningsplanerne bidrager til bl.a. grøn og digital omstilling, samhørighed samt en styrket krisehåndtering.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Drøftelserne om implementering af genopretningsfaciliteten samt Rådets godkendelse af Kommissionens forslag til rådsimplementerende beslutninger for de enkelte landes genopretningsplaner har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser for gældende dansk ret.

Det bemærkes, at der med finansloven for 2021 er indarbejdet virkningen af en forventet hjemtagelse af midler fra EU's genopretningsfacilitet.

7. Konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Drøftelserne om implementering af genopretningsfaciliteten har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Udmøntningen af genopretningsfaciliteten vil have direkte negative statsfinansielle konsekvenser for Danmark, idet Danmark ikke vil modtage direkte støtte fra genopretningsfaciliteten i et omfang, som svarer til den andel af den direkte støtte, som Danmark skal finansiere med genopretningsinstrumentet.

⁸ http://www.ec.europa.eu/economy_finance/recovery-and-resilience-scoreboard/

Genopretningsplanerne kan have afledte positive statsfinansielle konsekvenser, i det omfang de opnår formålet med genopretningsfaciliteten, herunder økonomisk genopretning, grøn og digital omstilling samt vækst og arbejdspladser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Drøftelserne om implementering af genopretningsfaciliteten har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. Kommissionen skønner, at genopretningsinstrumentet⁹ (NGEU) samlet set kan løfte det danske BNP med 0,4-0,6 pct. i 2024 og øge beskæftigelsen med 8.000 personer.

Udmøntningen af genopretningsfaciliteten kan have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang planerne opnår formålet med genopretningsfaciliteten. Midler til Danmark som led i udmøntningen af genopretningsinstrumentet kan understøtte den økonomiske genopretning, vækst, arbejdspladser samt grøn og digital omstilling i Danmark.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Drøftelserne om implementering af genopretningsfaciliteten har ikke erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Udmøntningen af genopretningsfaciliteten forventes at have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, omend det nærmere omfang vil afhænge af den konkrete implementering. Der vurderes at være et stort potentiale for danske eksportvirksomheder i forbindelse med udmøntning af midler fra genopretningsfaciliteten i andre EU-lande.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes at tage drøftelsen om status for arbejdet med implementering af genopretningsfaciliteten og landenes respektive genopretningsplaner til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen lægger stor vægt på, at der sikres effektiv implementering af genopretningsfaciliteten, der leverer på aftalen af 21. juli 2020 i Det Europæiske Råd om EU's flerårige finansielle ramme og genopretningsinstrument (*Next Generation EU*) samt forordningen om genopretningsfaciliteten, der trådte i kraft 19. februar 2021.

Regeringen finder det generelt vigtigt, at modtagerlandene efterlever EU's fundamentale rettigheder og retsstatsprincipper og lægger stor vægt på, at Kommissionen anvender alle tilgængelige instrumenter til at sikre overholdelse heraf.

⁹ Genopretningsfaciliteten udgør ca. 90 pct. af NGEU, som også omfatter andre EU-tiltag, herunder ReactEU, Horisont, InvestEU, Fonden for Retfærdig omstilling, Udvikling af landdistrikterne og RescEU.

For danske generelle prioriteter vedr. genopretningsfaciliteten henvises til samlenotater og forelæggelser, herunder forhandlingsoplægget i Folketingets Europaudvalg 16. juni 2020 og forelæggelsen forud for ECOFIN 6. oktober 2020.

For danske generelle prioriteter vedr. implementering af genopretningsfaciliteten og rådsimplementerende beslutninger vedr. EU-landenes genopretningsplaner henvises til samlenotatet og forelæggelse af forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 13. juli 2021.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen om implementering af genopretningsfaciliteten, herunder rådsimplementerende beslutninger vedr. EU-landenes genopretningsplaner, blev i 2021 forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg 8. juli forud for ECOFIN 13. juli, samt til orientering 22. juli (skriftlig), 3. september, 1. oktober, 15. oktober, 4. november og 2. december forud for ECOFIN hhv. 26. juli, 6. september, 5. oktober, 28. oktober, 9. november og 7. december 2021. I 2022 er sagen foreløbigt blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 18. januar 2022.

Samlenotat om genopretningsfaciliteten tilgik Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 9. juni 2020, forud for forelæggelse til forhandlingsoplæg 16. juni 2020, og forud for ECOFIN 6. oktober 2020, 19. januar, 16. februar, 16. marts, 16. april og 18. juni 2021.

Folketingets Europaudvalg og Finansudvalg fik desuden en orientering om forventningerne til indholdet af Kommissionens vurdering og forslag til rådsimplementerende beslutning vedr. den danske plan i forbindelse med et fælles samråd 16. juni 2021.

Grund- og nærhedsnotat om genopretningsfaciliteten blev oversendt til Europaudvalget 25. juni 2020.

Bilag 1: Vurderingskriterierne for genopretningsplaner fastsat i forordningen for EU's genopretningsfacilitet

Bilag - boks 1

Vurderingskriterier for genopretningsplaner fastsat i forordningen for EU's genopretningsfacilitet

1. Genopretningsplanen indebærer en fyldestgørende og tilstrækkelig afbalanceret reaktion på den økonomiske og sociale situation og bidrager derved på behørig vis til de seks søjler 1) grøn omstilling, 2) digital omstilling, 3) smart, bæredygtig og inklusiv vækst, herunder økonomisk samhørighed, arbejdspladser, produktivitet, konkurrenceevne, forskning, udvikling og innovation og et velfungerende indre marked med stærke SMV'er, 4) social og territorial samhørighed, 5) Sundhedsmæssig og økonomisk, social og institutionel robusthed, herunder med henblik på øget krisereaktionskapacitet og kriseberedskab, og 6) politikker for den næste generation, børn og unge, herunder uddannelse og færdigheder, idet der tages højde for de berørte EU-landes specifikke udfordringer og det økonomiske tilskud fra genopretningsfaciliteten til det pågældende EU-land.
2. Genopretningsplanen kan forventes effektivt at bidrage til at adressere landets udfordringer som identificeret i anbefalingerne til landet som led i det europæiske semester.
3. Genopretningsplanen kan forventes effektivt at bidrage til at styrke et lands vækstpotentiale, arbejdspladser, økonomiske, institutionelle og sociale robusthed, bidrage til implementeringen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, herunder gennem fremme af politikker for børn og unge, imødegå økonomiske og sociale konsekvenser af krisen, og dermed fremme økonomisk, social og territorial samhørighed samt konvergens.
4. Reforme og investeringer inkluderet i genopretningsplanerne må ikke gøre betydelig skade mod EU's miljø og klimamål ("do-no-harm"-princip).
5. Genopretningsplanen indeholder tiltag, som udgør effektive bidrag til den grønne omstilling og til udfordringer forbundet hermed. Klimatiltag skal udgøre mindst 37 pct. af de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen. Eksempler herpå kan fx være energieffektivisering, udvikling og omlægning til vedvarende energi, bæredygtig industri, herunder landbrug og transport mv.
6. Genopretningsplanen indeholder tiltag, som effektivt bidrager til den digitale omstilling og til udfordringer forbundet hermed. Digitaliseringstiltag skal udgøre mindst 20 pct. af de skønnede omkostninger forbundet med genopretningsplanen. Det kan fx være digitale netværk og infrastruktur, cybersikkerhed eller digitalisering og udvikling af offentlig administration.
7. Genopretningsplanen kan forventes at have en varig virkning for det pågældende land.
8. De af landet foreslåede tiltag er tilstrækkelige til at sikre en effektiv overvågning og gennemførelse af genopretningsplanen, herunder milepæle og mål.
9. Et lands begrundelse for, at størrelsen af finansieringsbehovet forbundet med dets genopretningsplan er rimeligt og plausibelt, er på linje med principper om omkostningseffektivitet og står mål med den forventede nationale økonomiske og sociale effekt.
10. De ordninger, der foreslås af det pågældende EU-land ift. tilsyn og kontrol, forventes at forhindre, afsløre og udbedre korruption, svig og interessekonflikter ifm. udmøntningen af genopretningsmidlerne, herunder dobbeltfinansiering fra andre EU-programmer.
11. Genopretningsplanen indeholder foranstaltninger til gennemførelse af reformer og investeringer, der repræsenterer sammenhængende tiltag.

Kilde: Anneks V i Forordningen om en genopretnings- og resiliensfacilitet, KOM(2020)408

Bilag 2: Status for EU-landenes genopretningsplaner**Bilagstabel 1 - Status for EU-landenes genopretningsplaner – primo marts 2022**

Land	Plan afleveret	Beslutfningsforslag ¹	Mulig finansiel assistance (mia. euro)		Ansøgt finansiel assistance (mia. euro) ⁴		Forudbetalinger (mia. euro)		Udbetalinger ⁵ (mia. euro)	
			Direkte støtte ²	Lån ³	Direkte støtte	Lån	Direkte støtte	Lån	Direkte støtte	Lån
BE	30. april	23. juni	5,9	32,4	5,9	0,0	0,8	-		
BG	15. oktober		6,3	4,2	6,6	0,0				
CY	17. maj	8. juli	1,0	1,5	1,0	0,2	0,1	0,03		
DK	30. april	17. juni	1,6	21,3	1,6	0,0	0,2⁶	-		
EE	18. juni	5. oktober	1,0	1,9	1,0	0,0	0,1	-		
FI	27. maj	4. oktober	2,1	16,4	2,1	0,0	0,3			
FR	29. april	23. juni	39,4	164,9	40,9	0,0	5,1	-	7,4	
EL	28. april	17. juni	17,8	12,5	17,8	12,7	2,3	1,7		
IE	28. maj	16. juli	1,0	24,2	1,0	0,0				
IT	30. april	22. juni	68,9	121,7	68,9	122,6	9,0	16,0		
HR	15. maj	8. juli	6,3	3,7	6,3	0,0	0,8	-		
LV	30. april	22. juni	2,0	2,1	1,8	0,0	0,2	-		
LT	15. maj	2. juli	2,2	3,3	2,2	0,0	0,3	-		
LU	30. april	18. juni	0,1	4,3	0,1	0,0	0,01	-		
MT	13. juli	16. september	0,3	0,9	0,3	0	0,04			
NL			6,0	55,1						
PL	3. maj		23,9	36,2	23,9	12,1				
PT	22. april	16. juni	13,9	14,5	13,9	2,7	1,8	0,4		
RO	31. maj	27. september	14,2	15,2	14,3	15,0	1,9	0		
SK	29. april	21. juni	6,3	6,4	6,6	0,0	0,8	-		
SI	30. april	2. juli	1,8	3,3	1,8	0,7	0,2	0		
ES	30. april	16. juni	69,5	84,6	69,5	0,0	9,0	-	10,0	
SE	28. maj		3,3	32,2	3,2	0,0				
CZ	2. juni	19. juli	7,1	15,2	7,0	0,0	0,9	-		
DE	28. april	22. juni	25,6	234,5	27,9	0,0	2,3	-		
HU	12. maj		7,2	9,9	7,2	0,0				
AT	30. april	21. juni	3,5	27,0	4,5	0,0	0,5	-		
I alt			338,2	360⁷	336,0	166,0	36,6	19,9	17,4	

Anm.: ¹Kommissionens forslag til rådsbeslutninger om genopretningsplaner. Forslag, hvor dato for fremlæggelse er markeret med kursiv, er også rådgodkendt på ECOFIN. ²Fordelingen af direkte støtte er baseret på Kommissionens efterårsprognose, oktober 2020, for udviklingen i EU-landenes BNP 2020-21. Den endelige tildeling fra EU's genopretningsfacilitet fastlægges i sommeren 2022 pba. den faktiske udvikling i EU-landenes BNP. Fordelingskriterierne fremgår af forordningen om genopretningsfaciliteten samt https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/health/coronavirus-response/recovery-plan-europe/pillars-next-generation-eu_en. ³Lån til et land kan som udgangspunkt udgøre op til 6,8 pct. af dets BNI i 2019. ⁴Baseret på Kommissionens offentliggjorte forslag til rådsimplementerende beslutninger om genopretningsplaner, hvor muligt. ⁵Udbetalinger på baggrund af opfyldte milepæle og mål (dvs. i tillæg til forudbetalinger). ⁶Knap 1,5 mia. kr. udbetalt af Kommissionen 2. september 2021. ⁷I forordningen om genopretningsfaciliteten er fastsat et loft på 360 mia. for den samlede tildeling af lån til EU-landene. EU-landene er altså ikke garanteret lån for 6,8 pct. af BNI (som er det landespecifikke loft), da summen af lån for 6,8 pct. af BNI til alle lande er højere end 360 mia. euro.

Kilde: Kommissionens pressemeddelelser om indleverede genopretningsplaner og udbetalinger samt Kommissionens genopretningscoreboard.

Bilagstabel 2
Status for EU-landenes genopretningsplaner – primo marts 2022

	BE	CY	DE	DK	EL	ES	FR	IT	LU	LT	LV	PT	SI	CZ	HR	AT	IE	SK	RO	MT	EE	FI	PL	HU	SE	BG	NL
26 genopretningsplaner indsendt til Kommissionen																											
22 planer vurderet af Kommissionen																											
22 beslutningsforslag vedtaget af Rådet																											
21 udbetalinger af forudbetalinger																	*										
5 betalingsanmodninger indsendt til Kommissionen																											
2 betalingsanmodninger godkendt af Kommissionen																											

Anm.: *Irland har ikke anmodet om forudbetaling.

Kilde: Kommissionens pressemeddelelser om indleverede genopretningsplaner og udbetalinger samt Kommissionens genopretningsscoreboard.

Dagsordenspunkt 6: Status på Kommissionens offentlige konsultation om EU's økonomiske og finanspolitiske rammer samt retningslinjer for finanspolitikkerne i 2023

KOM(2022)85

1. Resume

Kommissionen offentliggjorde 2. marts en meddelelse med retningslinjer for EU-landenes finanspolitikker i 2023. Meddelelsen fremhæver foreløbige observationer fra Kommissionen i relation til den igangværende overordnede, konsultationsproces om en evaluering af EU's finanspolitiske rammer (som startede sidste år og stadig pågår) og skitserer Kommissionens ventede tilgang til vurderinger af EU-landenes finanspolitikker i 2023. Kommissionen lægger med retningslinjerne generelt op til en differentieret tilgang til EU-landenes finanspolitik, der afspejler de enkelte landes situationer, herunder gældsniveauer. Der foreligger fortsat ikke et udspil fra Kommissionen om konkrete ændringer af de finanspolitiske regler.

EU-landene ventes generelt at dele Kommissionens overordnede vurderinger af de økonomiske udsigter og at tage Kommissionens observationer i debatten om EU's økonomiske og finanspolitiske rammer til efterretning. Det er uklart, hvordan landene vil stille sig ift. de konkrete retningslinjer i Kommissionens meddelelse om finanspolitik.

Regeringen går konstruktivt ind i drøftelserne om en reform af EU's økonomiske og finanspolitiske rammer og er åben for ændringer, der kan forbedre reglerne inden for rammerne af EU-traktaten. Reglerne skal sikre stærke europæiske økonomier med sunde offentlige finanser, der skaber rum til at investere i politiske prioriteter såsom velfærd og den grønne og digitale omstilling.

Regeringen tager Kommissionens retningslinjer for EU-landenes finanspolitikker i 2023 til efterretning og finder, at der i tilrettelæggelsen af EU-landenes finanspolitik bør tages højde for aktuelle geopolitiske risici samt tages hånd om de risici, der er opbygget under COVID-19-krisen.

2. Baggrund

Kommissionen ventes på ECOFIN at præsentere en generel, foreløbig status for Kommissionens konsultation vedr. EU's økonomiske og finanspolitiske rammer. Konsultationen, der fortsat pågår, skal give indspil til Kommissionens evaluering af EU's økonomiske og finanspolitiske rammer. Kommissionen ventes også at præsentere sine overordnede retningslinjer for planlægningen af landenes finanspolitikker i 2023. Dagsordenspunktet tager udgangspunkt i en meddelelse, som Kommissionen offentliggjorde 2. marts.

Status på den offentlige konsultation om EU's økonomiske og finanspolitiske rammer

Med en meddelelse af 19. oktober 2021 genstartede Kommissionen sidste år en evaluering af EU's økonomiske og finanspolitiske rammer, som særligt fokuserer

på de finanspolitiske rammer i Stabilitets- og Vækstpagten og på proceduren for makroøkonomiske ubalancer.

Meddelelsen bekræftede generelt vurderingerne fra en tidligere meddelelse af 5. februar 2020 om rammerne, som bl.a. fandt, at de økonomiske og finanspolitiske rammer i EU havde bidraget til at korrigere eksisterende ubalancer, fremme konvergens og koordination samt reducere gæld og underskud. Reglerne havde også bidraget til sundere nationale budgetrammer.

Kommissionen peger også på forbedringspotentiale, herunder er der bl.a. en udfordring med at sikre gradvis, vedvarende og vækstvenlig gældsreduktion til mindre risikable gældsniveauer for at undgå permanent finanspolitisk divergens mellem landene, fastholde gunstige finansieringsvilkår og forebygge markedssuro. Kommissionen finder samtidig behov for offentlige investeringer i de kommende år, herunder i grøn og digital omstilling, hvilket understreger behovet for at sikre god sammensætning af de offentlige finanser. Kommissionen mener, at det giver anledning til at reflektere over, om de finanspolitiske rammer i EU kan gøre mere for at forbedre sammensætningen.

Kommissionen peger også på vigtigheden af at skabe finanspolitisk råderum i gode tider, som kan udnyttes i dårlige tider, samt effektiv koordination af de økonomiske politikker. Kommissionen vurderer, at der fortsat bør være fokus på enklere finanspolitiske rammer, stærkere nationalt ejerskab og bedre håndhævelse.

Kommissionen fremhæver bl.a. også, at der er behov for at sikre en effektiv procedure for makroøkonomiske ubalancer med nationalt ejerskab, herunder behov for bedre samspil mellem proceduren for makroøkonomiske ubalancer og Stabilitets- og Vækstpagten og passende integration af klima- og miljørisici i proceduren for makroøkonomiske ubalancer.

Kommissionen har ikke fremlagt et konkret forslag til at ændre på de økonomiske og finanspolitiske rammer. Kommissionen ønsker at fortsætte den igangværende debat med henblik på at opnå en bred konsensus om vejen frem inden 2023.

Kommissionen stillede i meddelelsen af 19. oktober 2021 11 spørgsmål som indspil til debatten, *jf. bilag*. Centrale temaer er bl.a. sikring af holdbare offentlige finanser, håndtering af makroøkonomiske ubalancer, plads til aktiv finanspolitik, reformer, sammensætningen af de offentlige finanser, investeringer, forenkling af reglerne og mere transparens, håndhævelse af reglerne og koordination af de økonomiske politikker.

Som led i debatten har Kommissionen haft et offentligt spor, hvor alle interessenter i offentligheden har kunnet bidrage med idéer og holdninger. Sporet omfatter bl.a. en onlineplatform, hvor offentligheden har kunnet indsende bidrag, og en række offentlige debatarrangementer. Derudover har der løbende været overordnede

drøftelser blandt EU-landene i Rådsregi, primært på teknisk niveau, ligesom eurogruppen har behandlet aspekter, der vedrører eurolandene.

Retningslinjer for planlægningen af landenes finanspolitikker i 2023

Retningslinjerne for EU-landenes finanspolitikker i skal ses i forlængelse af Kommissionens løbende kommunikation under pandemien vedr. implementeringen af de finanspolitiske regler i lyset af den generelle usikkerhed om de offentlige finanser og den økonomiske udvikling.

Ifm. med pandemiens udbrud i Europa offentliggjorde Kommissionen 20. marts 2020 en meddelelse¹⁰ om aktivering af den generelle undtagelsesklausul. I meddelelsen henviste Kommissionen til, at EU var ramt af et alvorligt økonomisk tilbageslag. Med den generelle undtagelsesklausul henviser Kommissionen til fleksibilitet i EU's fælles finanspolitiske regler i Stabilitets- og Vækstpagten, der overordnet indebærer, at der kan tages højde for alvorlige økonomiske tilbageslag i EU eller eurområdet ifm. vurderinger af EU-landenes finanspolitik.

Kommissionen meddelte efterfølgende ifm. sin strategi for bæredygtig vækst af 17. september 2020 og i et offentligt brev til EU-landene af 19. september 2020¹¹, at undtagelsesklausulen også ville være aktiv i 2021.

Kommissionen vurderede senere i en pakke af 2. juni 2021 på basis af Kommissionens forårsprognose af 12. maj 2021, at betingelserne var opfyldt for, at den generelle undtagelsesklausul også er aktiv i 2022. Kommissionen oplyste, at der var tale om en helhedsvurdering af økonomien, som bl.a. tog højde for, at BNP-niveauet i EU ventedes at nå tilbage på 2019-niveauet i 4. kvartal 2021, mens BNP-niveauet i eurområdet i 2019 først ventedes nået i 1. kvartal 2022. Kommissionen pegede også på, at betingelserne for at deaktivere klausulen i 2023 ventedes opfyldt på baggrund af forårsprognosen 2021.

Kommissionen fremlagde 2. juni 2021 også anbefalinger vedr. landenes finanspolitikker sammen med udkast til rådsudtalelser om landenes stabilitets- og konvergensprogrammer, som efterfølgende blev godkendt af Rådet 18. juni 2021. Anbefalingerne var overordnede og generelt enslydende, men indebar en vis differentiering mellem landene baseret på landenes gældsniveauer samt udviklingen i forholdet mellem landenes investerings- og forbrugsudgifter. Landeanbefalingerne afspejlede behovet for at understøtte genopretningen og usikkerhed om økonomien og de offentlige finanser, og lagde samtidig vægt på hensyn til mellemfristet finanspolitisk holdbarhed og væksthæmmende sammensætning af de offentlige finanser.

Kommissionen har i lyset af den store usikkerhed om de offentlige finanser og den økonomiske udvikling foreløbig valgt ikke at tage initiativ til anvendelse af reglerne

¹⁰ KOM(2020)123

¹¹ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-and-fiscal-policy-coordination/eu-economic-governance-monitoring-prevention-correction/stability-and-growth-pact/applying-rules-stability-and-growth-pact_en

i form af tildeling af nye henstillinger om korrektion af underskud over 3 pct. af BNP eller om efterlevelse af reglerne om mål for strukturel saldo og strukturelle budgetforbedringer.

3. Formål og indhold

Status på den offentlige konsultation om EU's økonomiske og finanspolitiske rammer

Kommissionen peger i sin meddelelse af 2. marts 2022 på nogle udvalgte temaer, som Kommissionen ser potentiale for at arbejde videre med pba. de foreløbige, overordnede linjer, der har tegnet sig i den igangværende debat om de finanspolitiske regler:

- **Sikring af gældsholdbarhed og fremme af holdbar vækst gennem investeringer og reformer.** Høj gæld bør reduceres på en realistisk, gradvis og vedvarende måde. Reglerne bør understøtte gældsreduktion via mellemfristede strategier, der fokuserer på konsolidering, kvalitet og sammensætning af offentlige finanser og vækst, herunder fremme af sammenhængende politikker med investeringer og reformer.
- **Styrket fokus på mellemfristet planlægning i EU's finanspolitiske regler.** Der er yderligere potentiale i at arbejde videre med at styrke den mellemfristede planlægning under reglerne, mens kursen hen imod målene i de mellemfristede planer fortsat skal holdes på sporet via årlig overvågning, ligesom de mellemfristede planer også i højere grad kan omfatte landenes investerings- og reformplaner.
- Det bør drøftes, **hvad man kan lære af erfaringerne med genopretningsfaciliteten** fsva. ejerskab, håndhævelse og samspil mellem reformer og finanspolitik. Det europæiske semester bør fortsat udgøre den centrale ramme for den økonomiske overvågning og koordination.
- **Forenkling af reglerne, større nationalt ejerskab og bedre håndhævelse.** Reglerne bør gøres enklere, herunder ved at gøre dem mindre afhængige af ikke-observerbare variable og strømline de tilføjelser om fleksibilitet, der er kommet med tiden. Kommissionen peger på muligheden for at have færre indikatorer i reglerne, fx med en udgiftsbaseret styring som hovedindikator for efterlevelse. Det bør også overvejes, om reglerne med fordel kan fokuseres mere der, hvor risici er størst i finanspolitikkerne. Kommissionen ser dette som midler til større ejerskab, bedre efterlevelse og stærkere håndhævelse.

Retningslinjer for planlægningen af landenes finanspolitikker i 2023

I Kommissionens retningslinjer for EU-landenes finanspolitikker i 2023 gør Kommissionen status for den økonomiske udvikling i EU pba. af bl.a. Kommissionens vinterprognose af 10. februar 2022.

Kommissionen opjusterer i vinterprognosen af 10. februar 2022 skønnet for realvæksten i EU med 0,3 pct.-point i 2021 ift. efterårsprognosen af 11. november 2021, så stigningen i BNP nu skønnes at have været 5,3 pct., *jf. tabel 1*. Omvendt nedjusterer kommissionen sit vækstsøn for EU i 2022 fra 4,3 til 4 pct., mens skønnet

for 2023 opjusteres fra 2,5 pct. i efterårsprognosen til 2,8 pct. i vinterprognosen. Danmark ventes at have en relativ lav vækst i 2021 og 2022 sammenlignet med flere af de udvalgte økonomier, hvilket skal ses i lyset af, at Danmark oplevede et mindre tilbageslag i 2020 end andre europæiske økonomier.

Tabel 1**BNP-skøn for udvalgte økonomier i Kommissionens efterårsprognose 2021 og vinterprognose 2022**

Realvækst, pct.	Kommissionens vinterprognose, feb. 2022				Kommissionens efterårsprognose, nov. 2021			
	2020	2021	2022	2023	2020	2021	2022	2023
EU	-5,9	5,3	4,0	2,8	-5,9	5,0	4,3	2,5
Euroområdet	-6,4	5,3	4,0	2,7	-6,4	5,0	4,3	2,4
Tyskland	-4,6	2,8	3,6	2,6	-4,6	2,7	4,6	1,7
Frankrig	-7,9	7,0	3,6	2,1	-7,9	6,5	3,8	2,3
Italien	-8,9	6,5	4,1	2,3	-8,9	6,2	4,3	2,3
Spanien	-10,8	5,0	5,6	4,4	-10,8	4,6	5,5	4,4
Nederlandene	-3,8	4,3	3,0	2,7	-3,8	4,0	3,3	1,6
Danmark	-2,1	4,0	2,8	2,3	-2,1	4,3	2,7	2,4
Danmark (ØR)	-2,1	3,9	2,8	2,1	-	-	-	-
Sverige	-2,9	5,0	3,8	2,0	-2,8	3,9	3,5	1,7

Kilde: Kommissionens efterårsprognose 2021, 11. november 2021, Kommissionens vinterprognose 2022, 10. februar 2022 og Økonomisk Redegørelse (ØR), december 2021.

Kommissionen fremhæver i meddelelsen, at BNP i EU som helhed var tilbage på før-krise-niveauet i 3. kvartal 2021, samt at alle EU-lande ventes at have nået deres respektive BNP-niveauer før krisen inden udgangen af 2022. Pba. forventningerne i vinterprognosen oplyser Kommissionen, at man forventer den generelle undtagelsesklausul deaktiveret i 2023. Kommissionen oplyser samtidig, at den i lyset af den aktuelle usikkerhed vil vende tilbage til spørgsmålet om den generelle undtagelsesklausul ifm. forårsprognosen for 2022. Kommissionen anerkender bl.a., at situationen i Ukraine bidrager med stor usikkerhed.

Kommissionen fremhæver i sin meddelelse, at vinterprognosen finder, at europæisk økonomi ventes positivt påvirket af en række faktorer, herunder den ventede tilbagerulning af coronarestriktioner, fremgangen på arbejdsmarkedet og implementeringen af Genopretningsfaciliteten. Kommissionen fremhæver dog samtidig, at vinterprognosen med sin udgivelse 10. februar 2022 ikke tager højde for de store risici, der følger med udbruddet af konflikten i Ukraine.

I lyset af de økonomiske udsigter i EU og den fortsatte usikkerhed om den økonomiske udvikling fremhæver Kommissionen, at der fortsat er behov for en tæt koordinering af EU-landenes finanspolitikker. Kommissionen nævner i den forbindelse fem principper, der vurderes afgørende for tilrettelæggelsen af EU-landenes finanspolitik i 2023:

- **Koordination af EU-landenes finanspolitikker og passende balance mellem forskellige politikker:** Der er behov for en fortsat tæt koordinering af finanspolitikken for at sikre en bæredygtig genopretning, der både sikrer stabilisering og holdbarhed. EU-landene bør generelt have en neutral finanspolitisk stilling i 2023, men samtidig være klar til reagere på udviklingen i den økonomiske situation.
- **Sikring af gældsholdbarhed vha. en gradvis finanspolitisk tilpasning og økonomisk vækst:** Den offentlige gæld er høj og er vokset betydeligt pga. pandemien. Der er derfor behov for finanspolitisk tilpasninger begyndende i 2023 og over flere år. For store konsolideringer kan dog påvirke væksten negativt. Tilpasningerne skal generelt finde sted i kombination med reformer og investeringer, der understøtter væksten.
- **Styrkelse af vækstpotentialet i EU og indsatsen med den grønne og digitale omstilling:** Nationale investeringer af høj kvalitet skal fremmes, hvor muligt, og sammen med investeringer via genopretningsfaciliteten skal de bidrage til at styrke den grønne og digitale omstilling.
- **Implementering af finanspolitiske strategier, der sikrer tilpasninger på mellemlang sigt og tager højde for genopretningsfaciliteten:** EU-landenes mellemfristede finanspolitiske planer skal sikre gradvise finanspolitiske tilpasninger mhp. at sikre reduktion af høj gæld samt reformer og investeringer, der understøtter væksten.
- **EU-landene skal føre differentieret finanspolitik og tage højde for situationen i euroområdet som helhed:** Der er generelt behov for gradvise finanspolitiske tilpasninger i lande med høj gæld. Samtidig bør EU-lande med lav til moderat gæld prioritere investeringer i den digitale og grønne omstilling.

I meddelelsen oplyser Kommissionen, at den vil foreslå konkrete *kvalitative* lande-anbefalinger vedr. finanspolitikkerne for 2023 i maj 2022. Kommissionen oplyser samtidig i sin meddelelse, at den ikke vil foreslå henstillinger under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud (EDP) i foråret 2022, herunder pga. usikkerhed om den økonomiske udvikling. Kommissionen nævner desuden, at den vil genoverveje behovet for EDP-henstillinger i efteråret 2022. Kommissionen nævner desuden, at man vil inddrage den økonomiske situation ifm. vurderinger af overskridelser af reglerne om reduktion af gæld over 60 pct. af BNP (jf. Stabilitets- og Vækstpagtens bestemmelser om at inddrage alle relevante faktorer i disse vurderinger), som i Kommissionens øjne aktuelt ville kunne indebære en for hurtig gældsnedbringelse.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europaparlamentet vedtog 8. juli 2021 (før Kommissionens nye meddelelse) en resolution om evalueringen af de økonomiske og finanspolitiske rammer i EU¹². Der henvises til uddybning herom i samlenotatet til Folketingets Europaudvalg ifm. ECOFIN 9. november 2021.

¹² Resolution P9_TA(2021)0358

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Den aktuelle præsentation på ECOFIN har i sig selv ingen konsekvenser for dansk ret. Eventuelle senere ændringer i EU's krav til de nationale budgetrammer kan potentielt føre til behov for justeringer af dansk lovgivning.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Evalueringen af de økonomiske rammer i EU kan på længere sigt have positive samfundsøkonomiske effekter, i det omfang evalueringen understøtter de fælles økonomiske rammers mulighed for at bidrage til holdbare offentlige finanser, makroøkonomisk stabilitet og bæredygtig vækst i landene.

Kommissionens retningslinjer for EU-landenes finanspolitikker i 2023 vil ikke i sig selv have samfundsøkonomiske konsekvenser. Retningslinjerne kan dog have positive samfundsøkonomiske effekter, i det omfang retningslinjerne understøtter, at EU-landene fører holdbar og vækstvenlig finanspolitik.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at dele Kommissionen overordnede vurderinger af de økonomiske udsigter for EU. Der har under det økonomiske tilbageslag, der fulgte af pandemien, været bred støtte til den finanspolitiske strategi med betydelige, midlertidige og målrettede finanspolitiske lempelser. Det er uklart, hvordan landene vil stille sig ift. de konkrete budskaber i Kommissionens meddelelse om finanspolitik.

Landene ventes generelt at tage Kommissionens foreløbige status på den igangværende konsultationsproces i relation til evalueringen af EU's finanspolitiske regler til efterretning. Landene har forskellige syn på en reform de finanspolitiske og økonomiske regler. Mange lande ventes at finde, at de finanspolitiske regler og det relaterede samarbejde generelt har bidraget positivt til de offentlige finanser. Mange ventes samtidig at ønske simplere regler, men der kan ventes forskellige holdninger til, hvordan reglerne skal gøres enklere, ligesom der ventes forskellige holdninger til reglernes krav til de offentlige finanser og vejen frem ift. genopretning af de offentlige finanser efter COVID-19-krisen. Landene har generelt ikke fastlagt nærmere

holdninger om specifikke ændringer af EU's økonomiske og finanspolitiske rammer.

EU-landene støtter generelt samarbejdet om makroøkonomiske ubalancer. Nogle ser dog behov for en mere effektiv implementering af MIP'en, herunder i forhold til at korrigere alvorlige ubalancer.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen tager budskaberne i Kommissionens meddelelse til efterretning.

Regeringen noterer sig Kommissionens status på den foreløbige debat i relation til evalueringen af EU's økonomiske og finanspolitiske rammer. Regeringen går konstruktivt ind i drøftelserne om en reform af EU's finanspolitiske rammer og er åben for ændringer, der kan forbedre reglerne inden for rammerne af EU-traktaten. Der bør være balance i eventuelle ændringer af reglerne, der sikrer fastholdelse af reglernes overordnede ambitionsniveau ift. at understøtte sunde offentlige finanser.

Reglerne skal sikre stærke europæiske økonomier med sunde offentlige finanser, der skaber rum til at investere i politiske prioriteter såsom velfærd og den grønne og digitale omstilling. Danmark har en grundlæggende interesse i et økonomisk stærkt Europa, der udgør Danmarks største og vigtigste eksportmarked. Hvis lande fører uholdbar finanspolitik, kan der komme gældskriser eller pres for mere fælles EU-gæld og overførsler mellem lande. Derfor er det i Danmarks interesse med effektive regler, der sikrer, at der bliver taget hånd om økonomiske problemer. Der skal samtidig være plads til at investere i politiske prioriteter såsom velfærd og den grønne og digitale omstilling – også i lande med høj gæld. Og der skal være mulighed for at føre aktiv finanspolitik under kriser, så hånden holdes under beskæftigelsen. Alle udgifter skal i sidste ende finansieres og tæller med i gælden, som de finansielle markeder fastsætter renterne ud fra. Reglerne skal derfor fortsat sikre en gennemsigtig, tværgående prioritering af alle udgifter, så der bliver råd til alle prioriteter, såsom velfærd, investeringer, sundhed, uddannelse mv., både nu og i fremtiden. Regeringen vil tage nærmere stilling til eventuelle senere, konkrete udspil fra Kommissionen om en reform af EU's økonomiske og finanspolitiske rammer.

Regeringen finder generelt, at EU-landene i tilrettelæggelsen af finanspolitikken i 2023 skal tage højde for de aktuelle geopolitiske risici samt tage hånd om de risici, der er opbygget under COVID-19-krisen, herunder de høje gældskvoter i mange EU-lande. Det er vigtigt for regeringen, at EU-landene generelt har fokus på at sikre holdbare og sunde offentlige finanser med plads til at håndtere uforudsete kriser og tilbageslag.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen om Kommissionens meddelelse om evaluering af de økonomiske og finanspolitiske rammer i EU blev 4. november 2021 forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 9. november 2021.

Folketingets Europaudvalg blev orienteret skriftligt om Kommissionens aktivering af den såkaldte ”*generelle undtagelsesklausul*” og ECOFIN’s erklæring ifm. det uformelle videomøde i ECOFIN 23. marts 2020. Kommissionens udmelding om den fortsatte brug af klausulen i 2021 blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering ifm. punktet ”Evaluering af det europæiske semester 2020 og vejen frem i en genopretningskontekst” forud for ECOFIN 6. oktober 2020.

Pakken af 2. juni 2021 med finanspolitiske landeanbefalinger til EU-landene samt Kommissionens vurdering af, at betingelserne var opfyldt for at holde den generelle undtagelsesklausul aktiv i 2022, blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 18. juni 2021. Folketingets Europaudvalg og Finansudvalg blev desuden orienteret om Kommissionens pakke af 2. juni vedr. landeanbefalingerne og anvendelsen af den generelle undtagelsesklausul på et fælles samråd i 16. juni 2021.

Bilag 1: Kommissionens spørgsmål/temaer til debatten om EU's økonomiske og finanspolitiske rammer

1. Hvordan kan EU's økonomiske/finanspolitiske rammer forbedres for at **sikre holdbare offentlige finanser** i alle EU-lande og **håndtere makro-økonomiske ubalancer**?
2. Hvordan kan rammerne sikre **ansvarlige finanspolitikker**, der værner om den langsigtede holdbarhed og samtidig sikrer **plads til kortsigtet finanspolitik til økonomisk stabilisering**?
3. Hvad er den rette rolle for EU's økonomiske/finanspolitiske rammer ift. at give **incitament til at gennemføre reformer og investeringer** mhp. at tackle økonomiske, sociale og miljømæssige udfordringer nu og i fremtiden samtidig med, at man værner om den finanspolitiske holdbarhed?
4. Hvordan kan rammerne **forenkles**, og hvordan kan implementeringen gøres **mere transparent**?
5. Hvordan kan den økonomiske/finanspolitiske overvågning **fokuseres på de mest presserende udfordringer** samt sikre god dialog og engagement?
6. Er der potentiale for at styrke de **nationale finanspolitiske rammer** og forbedre deres interaktion med de finanspolitiske rammer i EU?
7. Hvordan kan der sikres **effektiv håndhævelse** af EU's økonomiske/finanspolitiske rammer? Hvilken rolle bør finansielle **sanktioner, omdømmemæssige omkostninger** og **positive incitamenter** spille?
8. I lyset af COVID-19-krisen, hvordan kan rammerne i form af Stabilitets- og Vækstpagten, makroudbalanceproceduren og det europæiske semester bedst **sikre et tilstrækkeligt og koordineret modsvar i en krisesituation**?
9. Hvordan skal de økonomiske/finanspolitiske rammer tage **hensyn til eu-roområdet** (med fælles valuta og pengepolitik) og arbejdet med at styrke den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en)?
10. Kan **erfaringerne med indretningen, styringen og gennemførelsen af RRF** give inspiration, når det kommer til at forbedre de økonomiske/finanspolitiske rammer f.eks. ejerskab, tillid, håndhævelse samt samspil mellem finanspolitik og strukturelle, økonomiske tiltag?
11. Er der **andre udfordringer**, som de økonomiske/finanspolitiske rammer bør tage højde for i lyset af de ændringer i økonomierne, som COVID-19-krisen har medført?

Dagsordenspunkt 7: Opfølgning på G20-møde for finansministre og centralbankchefer 17.-18. februar 2022

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

Kommissionen og det franske EU-formandskab ventes at afrapportere fra G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 17.-18. februar 2022. I det offentliggjorte skriftlige kommuniké fra G20-mødet lægges vægt på, at den globale økonomiske genopretning fra COVID-19-pandemien fortsætter, men varierer på tværs af lande og er præget af risici fra bl.a. vedvarende udfordringer med de globale forsyningsbalancer, stigende inflation og geopolitiske spændinger. Fælles og koordinerede tiltag til at bringe pandemien under kontrol i hele verden er afgørende, og G20-landene vil tilpasse og målrette deres økonomiske politikker i takt med, at den økonomiske genopretning fortsætter, herunder for at sikre finansiell stabilitet og langsigtet finanspolitisk holdbarhed. Endvidere forpligter landene sig til en styrket indsats for en mere robust og bæredygtig global økonomi, frivillig kanalisering af ressourcer i retning sårbare lande med størst behov i lyset af pandemien, implementering af OECD-aftalen fra 2021 om international beskatning, samt yderligere klimahandling i overensstemmelse med Paris-aftalen og tilsagn under COP26 i efteråret 2021.

2. Baggrund

Indonesien overtog 1. december 2021 det roterende formandskab for G20 fra Italien. Hovedtemaet for det indonesiske G20-formandskab er ”*Recover together, recover stronger*” med vægt på global solidaritet og lige adgang til teknologi, kapital og vacciner. Konkret har G20-formandskabet følgende hovedprioriteter:

- 1) *Stærkere global sundhedsinfrastruktur*, herunder samarbejde om globale sundhedsstandarder og lige adgang til bl.a. vacciner, vaccinepatenter og datadeling.
- 2) *Bæredygtig energiomstilling*, herunder fokus på energisikkerhed samt global omstilling til bæredygtige energikilder.
- 3) *Global digital omstilling*, herunder fokus på finansiell inklusion (dvs. adgang til finansielle tjenester for alle), at sikre adgang til digital infrastruktur i fattige lande, uddanne sårbare grupper i digitale færdigheder samt regulering af digitale centralbankpenge.

G20-finansministrene og -centralbankcheferne vil under det indonesiske G20-formandskab skulle drøfte økonomiske og finansielle emner på møder frem mod G20-topmødet for stats- og regeringschefer 30.-31. oktober 2022 i Bali, Indonesien.

ECOFIN drøftede 18. januar 2022 de overordnede fælles EU-holdninger til økonomiske og finansielle emner under det indonesiske G20-formandskab forud for G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 17.-18. februar 2022. På baggrund heraf blev der udarbejdet en fælles EU-holdning (*Terms of Reference*) til G20-mødet.

I den fælles EU-holdning lægges bl.a. vægt på, at den globale genopretning er taget til, men at den er ulige på tværs af lande og med øgede risici ikke mindst fra vedvarende forsyningskædeudfordringer, stigende inflation, økonomisk afmatning i Kina samt geopolitiske spændinger. Den fælles EU-linje støttede særligt fortsat tæt koordination af økonomiske og sundhedsrelaterede tiltag, fremme af globale vaccinationsmålsætninger og styrket global sundhedsarkitektur. EU-holdningen lagde endvidere vægt på implementering af OECD-aftalen fra 2021 om international beskatning og fremme i G20 af CO2-prissætning og udfasning af subsidier på fossile brændsler som del af landes økonomiske politikker til fremme af grøn omstilling. EU støttede landes frivillige kanalisering af ressourcer fra IMF's gennemførte tildeling af SDR-trækningsretter i retning af sårbare lande, ligesom man fra EU's side opfordrede til mere ambitiøs implementering af G20's ramme for håndtering af gældsudfordringer i særligt lavindkomstlande. Endelig betonedes EU vigtigheden af tæt koordination i G20 om finansiell regulering, implementering af Basel III-standarderne i alle G20-lande på en fuld, rettidig og konsistent måde, samt fremme af G20-arbejdet i forhold til bæredygtig finansiering.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes på baggrund af en afrapportering fra Kommissionen og det franske EU-formandskab at drøfte udfaldet af G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 17.-18. februar 2022.

I det offentliggjorte kommuniké fra G20-mødet lægges bl.a. vægt på følgende:

- *Global økonomi:* Den globale genopretning fortsætter, men nye bølger af COVID-19 smitte og nye virusvarianter påvirker hastigheden af genopretningen. Samtidig er genopretningen uens på tværs af lande, bl.a. som følge af forskelle i vaccinationsrater. Udfordringer med de globale forsyningskæder og øgede råvarepriser, særligt på energi, har øget inflationspresset i flere lande og udgør en potentiel risiko for de globale økonomiske udsigter. G20-landene forpligter sig til at styrke modstandsdygtigheden af de globale forsyningskæder og gennemføre mere systematiske analyser af makroøkonomiske risici fra klimaforandringer. Vigtigheden af åben, fair og regelbaseret handel samt bekæmpelse af protektionisme betones.
- *Økonomiske politikker:* G20 vil fortsat anvende alle politiktiltag til rådighed for at adressere konsekvenserne af pandemien, særlig for de hårdest ramte dele af befolkningerne og for uligheden. Man vil tilpasse og målrette de økonomiske politikker i takt med, at den økonomiske genopretning fortsætter. Finansiell stabilitet og langsigtet finanspolitisk holdbarhed skal sikres. G20-landene forpligter sig til velkalibrerede og velkommunikerede økonomisk-politiske exitstrategier for at understøtte genopretningen.
- *Sundhed:* G20 understreger vigtigheden af fælles og koordinerede tiltag til at bringe pandemien under kontrol i hele verden, og man er fortsat forpligtet til at sikre sikker, rettidig, retfærdig og betalelig adgang til vacciner, behandlinger og værnemidler, ikke mindst i lav- og mellemindkomstlande.

- *Skat:* For at sikre hurtig global implementering af OECD-aftalen fra 8. oktober 2021 om international beskatning, forpligter G20-landene sig til at færdiggøre resterende udeståender mhp., at de nye regler kan træde i kraft på globalt plan i 2023. G20 støtter de globale og regionale tiltag til styrket mobilisering af skatteindtægter i udviklingslande samt de opnåede fremskridt med fælles rammer for automatisk informationsudveksling om kryptoaktiver.
- *Sårbare lande:* G20 vil fortsat støtte sårbare lande ramt af COVID-19 pandemien mhp. at sikre fælles økonomisk genopretning, og man støtter de foreløbige tilsagn om frivillig kanalisering af ressourcer for samlet USD 60 mia. fra IMF's tildeling af særlige trækingsrettigheder (SDR) i retning af sårbare lande i størst behov. Der opfordres til yderligere tilsagn med henblik på at kunne nå den globale målsætning om kanalisering af ressourcer for samlet USD 100 mia. G20 hilser opnåelsen i december 2021 af den historiske genopfyldning af International Development Association (IDA) på USD 93 mia. velkommen.
- *Klima:* G20-landene bekræfter tilsagnet om at takle de fælles globale udfordringer, som fx klimaforandringer. For at styrke de globale tiltag til opnåelse af målsætningerne i Parisaftalen og implementere tilsagnene fra COP26, vil de nødvendige politikker skulle omfatte finanspolitiske, reguleringsmæssige markedsbaserede mekanismer, herunder passende CO₂-prissætningsmekanismer og incitamenter samt udfasning og rationalisering på mellemlangt sigt af subsidier på fossile brændsler, samtidig med at der ydes målrettet støtte til de fattigste og mest sårbare.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i sagen.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

G20-samarbejdet vurderes generelt at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk genopretning, vækst og beskæftigelse samt finansiell og økonomisk stabilitet.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes generelt at tage Kommissionens og EU-formandskabets afrapportering til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage Kommissionens og EU-formandskabets afrapportering fra G20-mødet til efterretning.

Regeringen støtter generelt arbejdet i G20, herunder arbejdet med økonomisk genopretning og en effektiv håndtering af pandemien, arbejdet med at assistere sårbare lavindkomstlande under krisen, bl.a. G20-Parisklubben-aftalen om en fælles ramme for behandling af uholdbare gældsudfordringer, samt at G20 skal bidrage til at fremme den grønne omstilling af den globale økonomi.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. ECOFIN's forberedelse af G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 17.-18. februar 2022 blev forelagt Europaudvalget til orientering 13. januar 2022 forud for rådsmødet (ECOFIN) 18. januar 2022.